180
13

hasan hüseyin

BÜTÜN ŞİİRLERİ 13

kızılkuğu

BİLGİ YAYINEVİ

HASAN HÜSEYİN kızılkuğu

b

BİLGİ YAYINLARI : 180
HASAN HÜSEYİN BÜTÜN ŞİİRLERİ : 13

ISBN 975-494-017-7
88.06. Y. 0105.0055

Birinci Basım 1971
İkinci Basım 1977
Üçüncü Basım 1983

HASAN HÜSEYİN

Bütün Şiirleri

13

Kızılkuğu

(şiirin uyanışı)

BİLGİ YAYINEVİ

kapak düzeni : fahri karagözoğlu

HASAN HÜSEYİN'in yayımlanmış yapıtları:

şiir :

kavel (1963 yeditepe şiir armağanı, 6. basım)
temmuz bildirisi (4. basım)
kızılırmak (8. basım)
kızılkuğu — şiirin uyanışı (trt-1970 kitap başarı ödülü, 5. basım)
ağlasun ayşafağı (4. basım, yapıtın tümü)
oğlak (5. basım)
acıyı bal eyledik (8. basım)
kelepçemin karasında bir ak güvercin (4. basım)
koçero vatan şiiri (3. basım)
haziranda ölmek zor (3. basım)
filizkıran fırtınası (1981 ö.f. toprak ve nevzat üstün şiir ödülleri, 3. basım)
acılara tutunmak (3. basım)
ışıklarla oynamayın (2. basım)
kandan kına yakılmaz (3. basım)
tohumlar tuz içinde

öykü :

öhhööööl
made in turkey (2. basım)
bıyıklar konuşuyor (2. basım)

gezi :

bağdat basra yollarında

çalışma :

kalmasın ellerim sizlerden uzak (bedrettin cömert'in şiirleri, 1979)
eleştiriye beş kala (bedrettin cömert'in eleştiri yazıları, 1981)

çocuk kitapları :

1) eşeğin gözyaşları, 2) aşıcı baba, 3) ormanın öcü, 4) ressamın bıldırcınları, 5) becerikli çocuğun düşleri

aslımlar
ofset - tipo matbaacılık
tel: 1 31 87 52 - 2 29 40 75 - ankara

İÇİNDEKİLER

3. basım için önsöz	7
yurttan nakışlar	9
kötü nokta	13
sorayım dedim	17
ay gördüm allah	23
nedendir	33
kızılkuğu - şiirin uyanışı	35
karanlıktan tuta tuta	103
güzelleme	107
ergenekon	113
zilli kurt	115
tablo	127
eski defterler	131
bir babayı götürmek	141
mutluluk	145
damla damla	149
bu güneşli günde de	153

3. BASIM İÇİN ÖNSÖZ

1970 yazında üç şiir kitabı yazdım: 1) Kızılkuğu - Şiirin Uyanışı, 2) Oğlak, 3) Ağlasun Ayşafağı.

Kızılkuğu'ya TRT - 1970 «Kitap Başarı Ödülü» verildi. Ve kitap, Mart 1971'de, Ankara'da bir yayınevince yayımlandı.

Araya yeni kitaplarımın girmesi ve o yayınevinin de sanat - yazın yapıtları yayımlamaktan vazgeçmesi nedeniyle **Kızılkuğu**'nun yeni basımı yıllarca yapılamadı.

1977'de, Bilgi Yayınevi için «Haziranda Ölmek Zor» adlı yapıtımı hazırlarken **Kızılkuğu**'nun yeni basımını da düşündüm. Ancak, bir sorun çıkmıştı karşıma: hangisi önce basılsın?

Elbette ki gönlüm, yeni kitabımın önce basılmasından yanaydı. Fakat, **Kızılkuğu**'ya yine haksızlık olacaktı.

Sorunu şöyle çözümlemeyi uygun buldum: **Kızılkuğu,** yeni yapıtım «Haziranda Ölmek Zor» ile birlikte verilebilirdi. Teknik bir sorun yüzünden, **Kızılkuğu** niçin okura ulaşmasındı?

Öyle yaptım: **Kızılkuğu,** 1977'de, «Haziranda Ölmek Zor» ile birlikte çıktı.

Evet ama, her yapıtın bir kimliği, bir kişiliği vardı, ona saygısızlık etmek olmazdı. **Kızılkuğu** beni yine düşündürmeğe başladı.

Bu yıl, «Haziranda Ölmek Zor»u yeni basıma hazırlarken konuyu yeniden ele aldım ve **Kızılkuğu**'yu bağımsızlığına kavuşturmağa karar verdim.

Elinizde tuttuğunuz bu üçüncü basımla yapıt, kimliğine ve kişiliğine yeniden kavuşmuş oldu. O bakımdan rahatım.

Şunu da belirteyim ki, kitaba adını veren **«Kızılkuğu - Şiirin Uyanışı»** adlı şiir, işçilik yönünden, beni gerçekten yoran bir şiirdir. «Ağlasun Ayşafağı» ile aynı günlerde doğan bu şiirde, kimi eleştirmenlerin de belirttikleri gibi, yeni biçimler denemeğe, yeni tatlar aramağa çalıştım.

(Ankara, Eylül 1980
ve Eylül 1982) **H.H.**

küçük dağ istasyonlarında çocuk yüzlü çuvallar
durur
elleri kucaklarında
mormenevşe boyunlu
ve sapan demirinden geçmiş gibi etleri
kadınlar durur

kadınlar
türkü türkü
kadınlar
ağıt ağıt
kadınlar ki
nakış nakış
göz olmuş gözlemekten
kadınlar!
çığrışırlar yaramızda
çığrışırlar bıçak bıçak
kurşun kurşun
fitil fitil
kadınlar!

bakışları niçin turna katarı
bakışları neden demirparmaklık?
kapanmış bıçak yarasından da beter sanki ağızları
kilitli kapılardan da beter
kadınlar!
dururlar/nasıl da yorgun
dururlar/nasıl da uzak
bakarlar sıcak sıcak
nasıl da namlu!

sürgün mü kıran mı deprem mi nedir
nedir yeşildeki bu sarı korku
ne var havada?
dalkıran yağmış da sanki/kırılmış ağustosta dalları!
bunlar mı kurtarmışlar vatanı
nere gitmiş kurtarılan o güzel
nerde kalmış o kadınlar
bu ağıt kimin?
aman allah
koyunlar biryanda meleşir/kuzum kuzum
biryanda kuzuları!

küçük dağ istasyonlarında dul kadın bakışlı çuval-
[lar durur
bıyıkları toz içinde erkekler durur
duvarda mavzer gibi sarkar omuzlarından
toprağı yârim sanıp saran kolları
saramayan kolları/of ooof
erkekler durur!
devlet bir güz yağmurudur
ıslatır çulları çuvalları
üşür yürek, kocaman!
umut umut dedikleri bu mudur
hurda yüklü bir marşandiz/takır da tukur
çekip gider gece vakti uzak bozkırdan
ıpıldar ışıkları
çözüm, çözüm/nerde çözüm
bir yelpikli yolcudur o
eli öflez fenerli bir istasyon memuru
aydınlatmaz çığlıkları
üşür yürek, kocaman!

küçük dağ istasyonlarında boynubükük çuvallar
[durur
çuvalların içinde bütün bir ömür
ekmek diye diye
muhanet diye diye
bütün bir ömür
çuvalların yanında kadınlar durur
önlüklerinin üstünde çetin elleri
altında vatan kulu
umut kulu dölleri
kadınlar durur!

bir pınar uzak uzak
artırır susuzluğu
bir çeşme yaşlı gözdür
akarken kurur
devlet bir güz yağmurudur
ıslatır çulları çuvalları
türküleri ağıtları gurbetleriyle
özlemleri öfkeleri kahırlarıyla
toz toprak içinde bir vatan durur!

KÖTÜ NOKTA

seni öpüyorum
ilk kirazı koparırcana sabah serinliğinde
    ürperiyorum
sonra yeniden öpüyorum
yeniden ürperiyorum
bir gelip bir gidiyor sokağın gürültüsü
    dolunaydan ayçaya
    ayçadan dolunaya
    durmadan salınıyor bir sarkaç
        üstünde başımızın

bir de bakıyorum ki
çoktan geçip gitmiş kiraz mevsimi
    cevizler çırpılıyor saksağan seslerinde
uzaklarda sis içinde
yaprak olmuş savruluyor
    ilk kirazı koparttığım yeşil dal

resmini yapsam diyorum bu ürpertinin
şarkılara döksem diyorum bu ürpertiyi
kış geçsin/çiçeklensin yine/kiraz kiraz gülsün da-
[lım diyorum
ak pak gemilerle dönsün uzaklardan/beklediklerim

beklemek/neyi?
beklemek/kimi?
sarılara dolaştıkça ellerim/çıldırıyorum
fırtınalar getiriyor günlerime belâlı yaşım

siz yoksunuz artık ey kaçmalarımın yüce dağları
son yavruyu çoktan doğurdu ardına düştüğüm geyik
gittigider kulaçlarım o hırçın sularında isyan ırmak-
[larımın
kaldım kitaplar gömütlüğünde

siz yoksunuz artık/ey göçmen bakışlı yaz sabah-
ılarım
pusatlarım cançekişiyor yengi alacasında
bu uzun bu inatçı yağmurlarda ayvalar şimdi
büyütüyor geçen yazdan sülün bir aşkı

korkuyorum/sessizce sokulan ayrılıklardan
bu sürekli külrengiler dirlik vermiyor bana artık
kucaklarında kış meyvalarıyla bu güz yüzlü kadınlar
korkutuyor beni artık bu mor yalnızlık
dallarda unutulmuş vişnelerin mor yalnızlığı

kötü nokta. yolun birdenbire çatallaması
kötü nokta. vurulmuş kısrağın kulunlaması
kötü nokta. suların tekneyi sürüklemesi
kötü nokta. zıpkın yemiş balinanın mavilere gömül-
[mesi
kötü nokta. başlamadan bitmesi bir yolculuğun
ve kafeste ölü bir kuş

söyleyin bıraksınlar o kuşu
kafesler bana göre değil artık

SORAYIM DEDİM

vardım durdum kapılarında
kapıları kapı değil
bakarkör
girdim oturdum minderlerine
minderleri minder değil
dert yükü
yaşamamış yaşlanmışlar
açılmadan eskimiş
kitaplar gibi
bakamadım yüzlerine

el öptüm göz öptüm sarıldım boyunlarına
dedim
nasılsınız iyi misiniz?
baktılar bakar gibi demirparmaklıklardan
ellerini yamalarının üstüne kapattılar
gülümsediler
bakamadım gözlerine

bir kahve geldi
utangaç
kahve değil
can aşı
elimde ağu tası
kaldım çağın zindanlarında
çocuklar bir de güzel/çocuklar bir de yoksul
toz içinde gül dalı
inemedim özlerine

dedim
duvarcı hamit usta? dediler öldü/kemancı osep usta? dediler öldü/bahçeci bahri usta? dediler öldü/marangoz topal ali? dediler öldü/kınalı meryem ana? dediler öldü/güllügüzel hatçe nine? dediler öldü/ya dedim taşçı haydar? dediler öldü/ya dedim sümbül teyze? dediler öldü/
gözlerini kiminin
kiminin ellerini
kuytu kuytu bakışını kiminin
gülüşünü ağlar gibi
düşündüm de bir anda
yaşadım da bir anda
bulamadım kendimi
yaşayanlar arasında

ölüler birer birer
ölüler bahçelerden
ölüler sokaklardan
ak sıvalı kerpiçlerden ölüler
sel yatağı yokuşlardan ölüler
çıkıp geldiler
dizildiler resim resim
duvarlarıma
«keşke sevmez olaydım
elim koynumda kaldı»

ölüler akşam yeli
ölüler ayışıklı türküler
su sesleri ölüler
geldiler birer birer
geldiler küme küme
konuşup gülüşerek sessizce
gülüşüp söyleşerek sessizce
acı gibi sızı gibi yel gibi
gelip geçtiler
kaldım kana batmış kısrağımla bir dağbaşında yalnız
yıldızlar iğildi yaralarıma
lokman hekim bulamadı derdime çâre
keşke sormaz olaydım
elim koynumda kaldı

yıkıldı duvarlar başıma/ağıtlar örüldü içime/örenler
[çöktü döşüme/
dilden dile dolaşan türküye döndüm

sel götürmüş gömütünü memet usta'nın
yedinci kattan düşmüş celâl/almanya'larda
çığlığına varamamışlar göçükte mustafa'nın
kan kusarken gülüyormuş terzi nurettin
ifadeden ölü çıkmış sendika naci
doğururken yitirmişler ali'nin hatice'yi
damdan sağ çıkamamış zeyno'nun cafer
su içerken vurmuşlar şoför hasan'ı
beş çocukla evde kalmış hacer bahtsızı
sahip çıkan olmamış gelinbacı'ya
ölüsünü bulmuşlar da kapı ardında

.....
hey gidi bahçelerin gülemine'si
dilim varmadı da soramadımdı
keşke sormaz olaydım da dillerim tutulaydı
örümcek bağlamış kapısı penceresi
baykuş bile konamamış ak sıvalı damına
hey gidi bahçelerin gülemine'si
turfanda caneriği
yabangülü goncası
keşke sormaz olaydım
elim koynumda kaldı

bir incecik su akardı/yeşilden
güneş doğup güneş batıp/yeşilden
avuçları gülkurusu/yeşilden
dudakları vişne moru/yeşilden
damdan dama kahkahası/yeşilden
sevdaları dilden dile/yeşilden
hey gidi bahçelerin gülemine'si
yağmur yağmış dut tanesi
şeftali kadifesi

gülerdi. çizerdi maviyi bir çift kırlangıç
ağlardı. güneşli yapraklarda temmuz yağmuru
susardı. koyu yeşil gölgelerde mormenevşeler
hey gidi bahçelerin gülemine'si
ellerimin bal acısı
yoncası kollarımın
ıslandı kanatlarım/nerdesin
nerdesin bahçelerin gülemine'si!

yer kuyu
    dağlar duvar
ölülerim
    sevgili ölülerim
yorgunum yaralıyım yüklüyüm
        varamam illerinize
bakamam/tutmaz yüreğim
    bakamam göze kesmiş evlerinize!

yüreğim
kır kısrağım
    bırakma beni!

AY GÖRDÜM ALLAH

bâdemlerin altı çavdar
değirmenin yanı gömüt
ak düşmüş bebelerin sakallarına
güz yürümüş dallarına tazeciklerin
uluyor kendi karaltısına açlık
uluyor kuytuların en eski iti
sürünüyor beli kırık kırkayak
ve koşuyor umut denen keloğlan
koşuyor karanlıkta yalnayak
çakırdikenli yolda

ben böyle acı gördüm
böyle yıkım görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm/düşünür elim ayağım
ay gördüm/durur aklım
kara taş gömülür böcek karanlığına
kara taşın duldasında bir çocuk çoban
yerden yere sevdâsını bir bitmez kerem
bir bitmez aslı
ağrısı/bitli yorganın
ağrısı/damarda kanın
aşkı umudu umarsızlığı

ben böyle gidiş gördüm
böyle susuş görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm ay'a benziyor
önüm kerpiç ardım talan
kerpicin yanıbaşında dimdik duruyor
kavramış toprağı dimdik duruyor
gölgesinde canveriyor umarsız insan
kuruyor kökleri topraksızlıktan
tepesinde kavağın/ayın onbeşi
dolunayın ortasında bir baykuş resmi
gözlerinde baykuşun/ıssız gecemiz
çengelinde baykuşun/bir masal iskeleti

bu suyu kimler vurmuş böyle zincire
bu sofra niçin yasak
ter dökenlere?
bu yüreği kemiren ne durup durmadan
bu mudur çıldırmamak
bunca mıdır vazgeçilmez yaşamak?

ben böyle kerpiç gördüm
böyle insan görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm/benziyor ayrılıklara
benziyor başsız sonsuz bir sitem kervanına
insan düşmüş uzanmış/ölüyor
kavak tutmuş uzamış/gidiyor
ishak konmuş dalına
bakmıyor dünyanın haline
kimse kimsenin diline
vur güçsüzün beline
kimsesizin şaşırmışın beline
vur vur allah vur allah
    kanlı kervan yürüyor

vay dinini dingilini/bu ne biçim iş
bu oyunu kim yazmış
yoksul yoksulu ezmiş
yiğit canından bezmiş
acıdan tatlı süzmüş
    güzel günler sevdâlısı
vay ben bu oyunun içine!

ay doluna doluna
kavak gider yoluna
asma kavak dalına
kuzgun öleş üstüne
insan insan eline
işçi patron koluna
vay ben bu çaprazın içine!

ben böyle dalga gördüm
böyle savaş görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm/tiren geçiyor
ay gördüm ay gördüm/gemi batıyor
ay gördüm/sel götürmüş samurun yuvasını
ay gördüm/deprem yıkmış yoksulun dünyasını
bir karınca duasını
    sürükler gider garip/gün ortasında

gözler gözler üstünde
avcı izler üstünde
sürünür yüzyıllardır
    insan dizler üstünde
kimi işler arı gibi
        bilmez tadını balın
kimi otlar koyun koyun
    kapısında kanaranın
fırçanın ucunda bir damlacık kan
            gibi titriyor militan
caddelere sığmıyor kaygusu kalabalığın
yumruk marşa kalkıyor
    ses susuyor sular sular

değirmenin yanı gömüt
bâdemlerin altı çavdar
gece çökmüş çadır çadır
üstüne ıssızlığın
bas fırçayı yap resmini
çıldırırsınız
tut sesini vur şarkıya
çıldırırsınız
ver ağzını alanlara dağlara
öfkesini sokaklara şantiyelere
vay dinini dingilini
çıldırırsınız!

boynumda kafatasım
ayın onbeşi
elimde ağu tasım
ayın ayçası
ben böyle ölüm gördüm
böyle dirim görmedim
ay gördüm allah

ay siline siline
söne söne yıldızlar
kavak durup baktı ay'a
silkeledi kuşlarını
kısaldı kerpiç damın bodur gölgesi
sayrı durdu ağlamağa
ha battı ha batacak akşamyıldızı
adını bilmiyorum/akşamyıldızı
battığını görüyorum/akşamyıldızı
niye böyle tedirginim/akşamyıldızı
niye böyle ağlamaklı
akşamyıldızı?

ben böyle gece gördüm
böyle isyan görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm/depreşti yaralarım
ha battı ha batıyor akşamyıldızı
bir şarkı var bir şarkı ki
durup durup tazeler aşkımızı
ben bilmem kimse bilmez
o en eski acımızı
o yıldızsal gurbeti
ben bilmem kimse bilmez

başladı sızım sızım özlem böceği
örümcekler yarasalar baykuşlar
inilmemiş suların masalsı balıkları
geçmişimin tanıkları
sonumun ürpertileri
ben bilmem kimse bilmez

ışıklar yanıp söndü çobansı yalnızlıkta
ışıklar uzaklarda
bir eskiçağ masalı
yanıp söndü görünümün altunnoktası
gözyaşı kesti tuza
kirpikler mumyalaştı
sayrı öldü
bebek güldü sucana
gülüverdi mor kuytuda
bir gecikmiş kırmızı gül
yokluk çıktı kolgezmeğe
özlem çıktı kolgezmeğe
pişmanlık salkımsaçak
sevdâ durdu yerinmeğe!

ben böyle yılgı gördüm
böyle bozgun görmedim
ay gördüm allah

çıksam şu dağların en yücesine
bağırsam bağırsam bağırsam
belki yarılır kaya
belki sele dönüşür uyuyan bulut

ben böyle acı çektim/boyumdan büyük
ben böyle ülke gördüm/belki düşümde
böyle acı görmedim
ay gördüm allah

NEDENDİR

kahveyi pişiriyorsun taşırıyorsun
çatalı kaşığı düşürüyorsun
kollarını kaynar suda pişiriyorsun
nedendir de güzel gözlüm nedendir?

ütüyü ak gömlekte unutmaların
aç bebeği tok sözlerle avutmaların
beni böyle dizlerinde uyutmaların
nedendir de güzel gözlüm nedendir?

beni benden bile uzak tutuşun
üzülünce yüzükoyun yatışın
aradabir bülbül bülbül ötüşün
nedendir de güzel gözlüm nedendir?

anlıyorum/bir korkuyu paylaşıyoruz
hem gidiyor hem yollarda eğleşiyoruz
neden böyle şaşkın şaşkın söyleşiyoruz
bundandır da güzel gözlüm bundandır!

ozan der ki bir kavgaya kul oldum
açtım dostun bahçesinde gül oldum
türkü türkü dizin dizin dil oldum
ondandır da güzel gözlüm ondandır!

KIZILKUĞU
(şiirin uyanışı)

I

denizdeyim/bir gemide/hasır bir hamakta sallam-
[yorum/
maviye bulanmışım/elim yüzüm köpük köpük kan/
tepemde kuşlar dönüyor/parça parça koparcana
[sonsuzluktan/
gözlerim gidip gelmiyor/yüreğimse çok çok uzak
[biryerlerde birinde gibi/
bütün yüzler dağılıyor/çözüyor renkleri bir sinsi
[deprem/
o korkunç köprüsünde geçmişle geleceğin/çocuksu
[bir sarmaşık/
renkten renge tüy döküyor cengel kuşlarım
fındık fındık kırıyor bin yılları maymunsularım/

duvarları altun kaplama bir aztek sarayı akşam/
bir türkmen atlısıyım/ardımda altun tozları bulut/
başım bulut/şarkım bulut/aşkım özlemim bulut
[bulut/
koşuyorum uçtan uca/koşuyor uçsuz bucaksız boz-
[kır yanımda/
kemiriyor yeşil tırtıl
kemiriyor yeşil yeşil zamanı
yemyeşil yaprağını sevincin
kemiriyor kapısını kelebekliğin
kemiriyor kapısını ölümün
ölümü kanat kanat domuruyor kelebek

II

suyum kan/ekmeğim kan/elim yüzüm köpük kö-
[pük kan/
büyüyen bir kan lekesi ardımdan koşup gelen/
çocuk nasıl bakarsa camdan dışarı/dışarda yağ-
[mur/
nasıl şarkı söylerse sözsüz ve kendiliğinden/
başım bulut/şarkım bulut/aşkım özlemim bulut
[bulut/
gökdelenli bir bulvarda/bir müzede/bir dinozor is-
[keletiyim/
milyon milyon ötelerden tasarımsal bir maymunsu
tasarımsal bir kelerim
bir tûfan artığıyım
— kaçıncı tûfan? —
bir tûfan habercisi
— nasıl tûfan
nezaman? —
kitaplar yazmaz bunu/masallarda geçmez bu/
öyle çok yaşlıyım ki/öyle çok çocuk/
ben bilmem dilim bilmez/beynim daha küçücük/

denizdeyim/bir gemide/hasır bir hamakta sallam-
[yorum/
iki sonsuz arasında bir düşsel gelgit
düş diyemem/hayır/gerçek/
gerçek değil/belki düşlem
köprüdeyim belki de bir
iki ucu karanlıkta bir köprü

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
yum artık gözlerini/yaklaşıyoruz!
yalayıp geçti yüzümü o güzel cehennemin mavi
[yalazı/
öldü kaptan korkusundan
bir mor ışık aldı gitti kaptanı uykusunda
tayfalar gecelerdir uykusuz!
kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
yum artık gözlerini/yaklaşıyoruz!

III

sana ben gel mi dedim/yan mı dedim bu soğuk
[ateşlerde?
duy mu dedim sana ben
o yakılmış ormanın son dalının yalnızlığını?
o bezirgân lâmbasını savur sulara
tutma n'olur başüstünde/kirlenmesin ellerin
sil n'olursun gözlerinden o cüceler pazarını çocuğum
yeşil ışık yakma n'olur o çıfıtlar kargaşasına!
görmek istemiyorum hayır/pis ışıkta iskeletimi/
adımı yazmasınlar havalara/istemiyorum/
yangınımdan kaçışan o iğrenç yarasalar

bilir miyim nezamandı
nezamandı ellerim ilk
değdi suya bilir miyim/bilen kim?
bilir miyim/nerde nasıl ne biçimdim ateşte
bilen kim?
nedir kara
karanlık ne
nerde başlar ayaklarım ellerim
inanmak ne yanılmak ne
tapmak ne yadsımak ne/bilen kim?
her soru bir yanıttır gizli bilgeliklere
sorma n'olur/ne bilirim
silkeleme dallarımın serçelerini!

bak işte başladı kanat sesleri
canlandır gözünde bütün renkleri
renkleri müziklendir
al birine bayrak de
hangi burca girersen gir!

sorma bana oniki'yi
ben korkarım oniki'den
nedir oniki?
niçin mi neden mi nasıl mı bilmem
ben korkarım oniki'den her sabah!
burç muyum ben
ay mıyım ben
imam mıyım ben?
ne demek burç/ne demek ay/ne demek imam?
koşuyorum iki nokta arasında taa baştanberi
yorgunum üç noktada/her akşam

dinle biraz. gördün mü?
dokun biraz. duydun mu?
aldın mı kanat seslerini o yalnız kuşun?
kuş mudur balık mıdır, bilemiyorum.
müzik midir resim mi, bilemiyorum.
belki de gölgesidir bir bulutsunun
bir kuyruklu yıldızın yakması yıldızları
süpürmesi yeryüzünü bir uzay süpürgesinin
bilmediğim bir boyutun bilinci zorlaması
kimbilir şimdi!

ben onu orda gördüm o zaman
kimin neyin ne zamanı
bilemiyorum
ben onu orda gördüm ve orası bura değil/bir başka/
çekirgemsi/yarasamsı/bir başka.
insansı/insanımsı/bir başka.
herhalde bizden sonraların bir başka yıldızlısı/bir
başka.

işçi çadırlarına dağbaşlarında
ırgat pazarlarına kent içlerinde
karavagonlara seferberlikte
açlığa çıplaklığa yağmada
gerçekdışı dualara durmada
biçimlere sığmamada/bir başka.

türkçe söylüyorum/anlıyor musun?
türkçe söylemek ne/tanıyor musun?
görmek ne/görüntü ne/görümsemek ne?
doymak gibi birşey midir anlamak yoksa?
hayır hayır ona değil/şu yıldıza o
ikilinin üçlüsüne
onun yanındakine
mavinin üstündekine
sarının altındakine
onun solundakine
battıbatacağın sağındakine
onun bir üstünde önündekine
tek bir yıldız sanılan yıldızlar kümesine
milyar milyar ışık yılı/belki de sönmüş çoktan/
kalmış yalnızca gözlerimizde

orada bir ülke belki
belki değil gerçek düşsel
(düşler de bizler gibi/varsak var)
sözcüklerse tohum daha
sözcükler dölüt
birgün bir de bakarsınız
yaslanmış sopasına uyukluyor kaldırımda bir kavram
çöpçüler süpürmezler onları kaldırımlardan
nanik yaptıkça bebeler
açarlar gözlerini/ve hep tarih anlatırlar gönül-
[süz saymanlara

kavramlar ya hep tohum
ya da hep dölüt daha
milyar milyar ışık yılı
ya o yana ya da bu
varılsa da oralara
sıçrar gezer oralarda o kızılkuğu

atladı bak/işte şimdi/duydun mu?
anlıyorsun/nasıl da zor
görüyorsun/nasıl da güç
nasıl da neye benzer yakandaki o dinozor
beynindeki o keler
nasıl da hiçbir şeye
sana ben gel mi dedim/yan mı dedim o sonsuz
[ateşlerde
duy mu dedim sana ben/ey sonsuz merak
o yakılmış ormanın son dalının yalnızlığını?

IV

toprak yer kayar gibi kaydı görünüm
çay denize akarcana aktı bildiklerimiz
ve başladı kuşkuların zorba gecesi

derindi birdenbire
su değil orman değil
öç değil özlem değil
derindi birdenbire
bakır rengi yamaçların dibinde
derinde
taa derinde
bir nefti nehirdi/hırçın ve uzak

hiç bile benzemiyordu/hayır hiç/
dünyamızın insan yüzlü balık balçık nehirlerine
damıtıktı öylesine/uzaktı
hem özdekti
    hem değil
koşan mavi atlar mıydı lâcivert ordular mı
hem evetti
    hem değil
akan neftî bir kandı
kızıl bakır yamaçların dibinde
ayları yıldızları bulutlarıyla sanki
    akıp giden bir evrendi
            derinde
            taa derinde

yukarda
    taa yukarda
kızıl bakır yamaçların birinde
etten kandan ve kemikten bir yontu
            bir adam duruyordu
ne büyüktü
        ne küçük
ne soyuttu
            ne somut
tıpkı bizdi/tıpkı bizdik/ikizdik sanki
bir yüzeyin iki yanı gibiydik
ürpererek bakıyordu derindeki nefti nehre
    özlem miydi korku muydu/bilemem şimdi/
    tekbaşına bir yontuydu kızıl yamaçta

su muydu
zaman mıydı?
neftî bir kısrak sürüsü mü
bilemiyordu/bilemiyordum
yüzünde ıslak yelelerin hırçın kamçısı
korkarak belki biraz
sakınarak belki çok
ürpererek doğrusu
bakıyordu derindeki
bakıyorduk derindeki o neftî nehre
o neftî sonsuzluğa

V

birdenbire bir çocuk
omuzunda adamın
domurmuş da sürmüş gibi göğsünden
birdenbire bir çocuk
güzel erkek - güzel de ne?
güzel çetin - nedir çetin?
ama kesin dünyalı - ne demek kesin?
duruyordu sürmüş gibi adamdan
duruyordu ortasında evrenin

diyordu ki çocuk adam
sanki konuşmayarak:
— bak çocuğum bak çocuğum
nehre bak!
ve sanki istemiyordu bakmasını çocuğun
derindeki neftî nehre
ve çocuk bakıyordu elinde olmayarak
derindeki neftî nehre
bir yontu nasıl bakarsa gözlerinden yontucunun
öylece bakıyorlardı o neftî nehre
belki de gözlerinden çocuğun

milyonlarca adam sanki
milyonlarca çocuk sanki
birbirinin gözlerinden
bir çift gözün arkasından
bakmayarak bakar gibi
bakıyordu neftî nehre

sanki başka bir zamanda
sanki başka bir dünyada
bir başka gerçeklikte
boyutları belirsiz bir nesnellikte
özlemekli
acımaklı
korkmaklı

yoktu çevre
yoktu in cin
tek bir yeşil yaprak bile
soluk bile nabız bile!
derinde
taa derinde
bir neftî nehirdi savrulup giden
kavramsal bir tedirginlik içinde

birden
itilmiş gibi biryerlerden
yükselmeğe başladı neftî nehir
savruldu gümüş sorguçları taa tepelere
gözlerine adamın
çocuğun saçlarına
sorguçları neftî nehrin
su muydu ışık mıydı/yoktu örneği/
duyarlı ışınlar mı
belli değildi!

ne diyordu çocuk adam
çocuğa?
ne diyordu adam çocuk
adama?
ne dildeydi bu korku
niçin korkuluyordu
neden korkulmuyordu
nereliydi bu yalnızlık
ne türdendi bu ürperti
neydi o bakır rengi
niçin öyle çıplaklıktı
ne demekti neftî nehir
niçin öyle derinlikti
neden öyle damıtıktı
neden yükseliyordu?

bir üçüncü canlı yoktu
bir ikinci tanık vardı
o bendim

ince ince kemanlardı arkamda
kalın kalın obualar başımda
trompetler çığlık çığlık/yorumsuz/
fısıldaşan flütlerdi/bir anda/
uzaklaşan tamtamlar
sanki başka bir zamana değmişti alnım
gören
duyan
düşünen
yalnızca kollarımdı

VI

geldiler birdenbire
ders zili çalmış gibi/sessiz gürültülerle
girdiler bir salona
bakışlı tüylerdiler
kitaplıklı ve kürsülü salonda
sessizce oturdular sıralarına

genç ve kaygusuzdular
kızlı erkekliydiler
şaşılacak derecede bize benziyorlardı
sesleri yoktu ama sözleri vardı
sözleri kelebekler gibi sarmallardı havada
gözlükleri belirgindi kürsüdekinin
konuşan gözlük de denebilirdi

belki de fizik kimya
belki de matematik
uzaybilim belki de
bense kelebeksizdim
istek gibi kuşku gibi merak gibi birşeydim
bakıyordum bakar gibi camın ardından
kitaplıklı ve kürsülü salona

salon muydu gerçekten o
yoksa pilot kabini mi/bilemiyorum/
sığınaktı belki de/mahzendi belki/
bilemem şimdi

başladılar bıraktıkları yerden
— neydi bıraktıkları? —
hangi fizik?
ne kimyası?
neyin matematiği?
sanki bir anda hepsi
fizik kimya matematik ve kürsü
resimsel bir sessizlikte

bir kuleden bakar gibi
bakıyordu çocuk adam
hem kürsüye hem nehre
omuzunda adam çocuk

kesinlikle sesi yoktu çocuğun
sanki insan biçiminde bir tomurcuktu
domurmuştu yüreğinden adamın
kaynamıştı omuzuna sessizce

VII

kimdi onlar
kimdi o
neden öyle güncel ve eskiydiler
neden öyle ustular hep
o kadın da kimdi öyle/kitaplıktaki/
niçin öyle hep bacaktı o kadın
soyuttu niçin öyle o çıplak bacakları
ve sarkaçtı niçin öyle/bacakları kadının
kendisi niçin yoktu
göğsü çocuk tomurcuklu adamın gözlerinde?

ya niçin kalktılar birdenbire
o sıralardan
ya nasıl geçip gittiler o hırçın neftî nehri tüycene
vardılar bakır rengi karşıya?
sanki fabrikanın paydos düdüğü
sanki okul bitimi/bir güzel yaza/
'gülegüle çocuklar
yavrular gülegüle!'

ama nerden geliyordu bu güven
nasıl geçip gittiler o köpüklü suları
bakır rengi yamaçlara niçin vardılar
niçin tırmandılar bakır rengini
o yamaçtan nerelere gittiler?
niçin buluşmuşlardı o kitaplıkta
niçin dinlemişlerdi o genç adamı
neler konuşmuşlardı o kitaplarla
tek tek neden gerçektiler de
topluca neden soyut?

bilmiyordu çocuk adam
bilmiyordu adam çocuk
yarın da belki öyle
belki de hiç

saat kaçtı o zaman
şimdi kaç?
günlerden neydi o gün
şimdi ne?
kaç kuşaklık zaman geçti aradan
kaç bin yıl?
hangi kuşak?
hangi bin?
ne hangisi?
?

çekti kalın perdeleri sessizce
ışık gibi çıktı adam salondan
omuzunda o çocuk

saçları birdenbire
ak buluttu çocuğun
bozgun gibi birşeydi yüreğindeki
çocuk adamın
birdenbire bir eski
birdenbire bir uzak
kimliksiz bir kıpırtı
yaşlanmaktan yorulmuş kabartmalarda

kimdi onlar
kimdi o
neresiydi o kitaplık
niçin öyle basıktı
kimdi kadın
neden belden yukarısızdı
niçin sarkaçtı
saçları niçin aktı
birdenbire niçin aktı çocuğun
saçları birdenbire?

adam niçin okşuyordu ak-pak saçlarını çocuğun
durmadan okşuyordu
saçlarını çocuğun?
ve niçin ağlamak istiyordu da durmadan/gözyaşı
[yoktu/
okşarken saçlarını çocuğun?

bozgun gibi birşeydi yüreğimdeki!

şarkı söyle
şarkı söyle
dağılsın döşümdeki bu karabasan
şarkı söyle
şarkı söyle
yıkılsın alışkanlık
konuşsun gizli boyut/konuşsun artık
şarkılardır düşürürler yıldızları içsularımıza
şarkılardır çoğaltırlar ayak izlerimizi
uzatırlar bir damlacık öykümüzü şarkılar
artırırlar yaşam açlığımızı

şarkı söyle
şarkı söyle
şarkılar çocuklardır
ağlaştıkça silahlaştırırlar açlığı yeryüzünde çocuklar
getirirler dirimi kızıltılarla
sarının bahçelerine

ey koca tükenmezlik
her yaprağı başka gülen sonsuz sarmaşık
neredeyiz biz şimdi
neresinde bu sürekli sancının
ne söyler bize böyle
ak köpükler savuran bu neftî nehir?

yıldızlar ki hiç de uzak sayılmazlar bize bu çağda
artık
uzaklık bir alışkanlık ey tükenmezlik
uzaklık kafamızda salgın sayrılık.

VIII

yıldız mı dedim?
değil/yoo!
al benekli bir hızlı kuş
altı derya üstü yıldız
hem ötüyor hem uçuyor
sanki tutuşmuş kanatları
sanki ölümden kaçıyor
kaçarken sevişiyor
ötüyor sevişirken
al benekli bir hızlı kuş
sanki tutuşmuş kanatları

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
yorulup düşüyorum
altım derya üstüm yıldız
tutuşmuş kanatlarım

onun sesinde işte
kanatları tutuşmuşça kuşun sesinde işte
o sesin geldiği yerin güneyinin oralarda biryerlerde
[bir sazlı gölün yıldız ışıltılı balıklarından birinin
[yanıp sönmesinde alacakaranlıkta
evet işte
orda gördüm ben onu
uzakta bir fener gibi açıp kapatarak kanatlarını
ötesinde neftî nehrin
yenik düşmüş bir ordu
yapayalnız bir çığlık
gidiyordu kızılkuğu/bir başka ötelere

evet/işte
orda gördüm onu ben
onaltı otuziki altmışdört yönde
niçin dokunamamak üçyüzaltmış yöne birden
niçin yaşayamamak bütün boyutlarıyla
sesi bütün boyutlarıyla
acıyı bütün boyutlarıyla
sevinci bütün boyutlarıyla
ve kan denen ağrıyı
bütün boyutlarıyla?

yaşamak ve çıldırmamak
kanatları tutuşmuş bir yabanıl kuş yâni
sevişirken yumurtlamak
uçarken ötmek yâni/sevdâ üstüne/
yâni çıldırmak
(yoksa bir sınav sorusu mu
üçyüzaltmış yöne birden bu sorun
dipsiz bir bilmece mi?)

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
bak/indi bıçak/
vahşi bir kan parıltısı dudaklarında
zülüfleri kızıl güllü bir çingene güzeli
akşam kemanlarından da yalnız/o duyarlıkta/
ipincecik bir bıçak
çizildi karanlığa
çıplak bir ceset sanki
öldürülüp bozulmuş zoralımlı bir gençkız
örselenmiş tomurcuk
irkildi dölyatağı
irkildi tohum
dalgalandı bardakta su
kesildi süt/bir anda/
çünkü denilmiştir en eski yazıtlarda ola ki
istenmeden öldürülmek
sürüden alınmaktır ey ahuramazda!

bir yabanıl kuş
mu dedim?

hayır, hayır/değil o!
bu karanlık başka şey
ateşin ateşte ülkelenmesi
suyun suda gölgesi bu karanlık
o güzel cehennemin şafaköncesi
en çağıran sesi kızılkuğunun
karanlıkta bu karanlık

baksana gel
baksana gör
tüketiyor kendini su
kemiriyor kendini taş
küle doğru seğirtiyor avcumdaki kızgın ateş
baksana gel
görsene bak
oltada balıkçana dudaklarımda
çırpınıyor ıslığım
ben sana demedim mi çal taşa o feneri
o bezirgân lâmbasını savur sulara!

ateş
    mi dedim?
değil belki/o başka/
kömürde vurdukları zaman da böyle ucuz böyle
    [iğrenç böyle küstah bir ışıkta ıslanıyordu
        [bütün varoşlar/işçinin elleri kömür kara-
            [sına ve kan kırmızısına aynı anda
                [bulaşmıştı ve artık kesin karan-
                [lıktı/işte o zamandı titredi bulvar
                [/işte o zamandı dev sıfırsıfır/
                [ve işte o zamandı yeraltı kablo-
                [ları ve 'istihbarat'/gizli - açık istih-
                [barat işte o zaman/yasalar an-
                [kakuşu işte o zaman/görevliler
                [devekuşu hiçimsi/ve işte o sırada
                [bir deve resmiydi pis korkusu
                [kentsoylu soytarının/ve o resim
                [bir piramidin çıplak duvarında ası-
                [lıydı birzamanlar/ben onu orda
                [gördüm ve okudum yüksek
                [matematikte/iki sonsuz belliği-
                [nin arasındaydı/ki hep sınıf ça-
                [kılırdı/ki hep sikkeseldi okumak-
                [lar okumaklıklar/ki ben işte orda
                [gördüm/kentsoylu bir şaşkınlıktı
                [gagasındaki/ve boynu

IX

dur
indirme kirpiklerini
ürkütme onu!
karanlık bir yağmurun içinden gibi
fırtınanın boranın ardından gibi
gelecek çıkıp şimdi
o kızılkuğu

benim güzel cehennemim/göçmen dünyalılığım/
ekmeğim suyum tuzum
ateşim/kızılkuğum
gelecek şimdi çıkıp
dayanılmaz bir erkekten bir çocuk gibi
gelecek çıkıp şimdi
gelecek ve gösterecek gözlerimize
yaşanmamış yanlarını o güzelliğin

belki ağıt kılığında belki marş
belki bayram davulları belki yas
gelecek ve geçecek bir kuşluk vakti
üzerinden çiçeklerin ve çelenklerin
önünde bir pembe bebek/belki ilk/
ardında bir cenaze/belki son/

grevde arkasından
hem de sıcak bir sofrayı düşlerken/arkasından/
gözlerinden kırlangıçlar geçerken/arkasından
altun kumlu bir kıyıda bir turuncu güneşte
vurdular arkasından/odur bu
bir çift yıldız gibi kayıp gitti o bal rengi gözleri
yanyana iki ırmak iki çay
başbaşa iki çocuk
gibi sanki kalakalmış bir dağbaşında
ve bizim bütün bu imgelerde bulduklarımız gibi/
tıpkı öyle
o gibi
akıp gitti gözleri
bir çift güvercin gibi

ne ki duyumsanılıp düşünülmüştür
ne ki görülüp dokunulmuştur
ne ki yaşanılmıştır bilinen boyutlarıyla
hepsi orda o anda
hepsi orda o biçim
hepsi onun yanında
yöresindeydi

tam işte orda gördüm
gördüm ve kör oldum bir anda
kızılkuğum kızılkuğum
dedim ormanlaşarak
ve attım yüreğimi soluksoluğa
yangında yaprakçana

havada da o büyük ustaların sözleri dolaşıyordu
yüzleri bahar sabahlarından
yüzleri bahar sabahlarının ilk çiçeklerinden
o büyük ustalar ki
adlarından ateşçene sevinilen ve korkulandılar
ben onlara yıldız diye baktım hep
hani hep geceleri ışıtır gecemizi
dokundum adlarına/sanki uranyum/
uyandırdım güçlerini gizlice
baktım bakar gibi gizlice
doyumsuz bir çift göze
öylesine inceydiler
öylesine işlenmiş ki
sanki nakış nakış porselendiler
bıçak bıçak kristal

birdenbire bir orkestra
sanki ateş sanki toprak sanki su
uzaysal bir deprem sanki
sanki yıldız gürültüsü
uğuldayan bir ormandı
dinledim onu
çalkalanan bir denizdi
dinledim onu
tanırım bin yıllardır kanat uğultusunu
yaklaşan/kızılkuğu
vurun taşa o lâmbayı
vurun taşa o lâmbayı
kurtuluş sizde!

ben işte orda gördüm o zaman onu
tam işte orda gördüm kızılkuğuyu
gözlerime sığmıyordu yanıp sönen kızıltısı
bir ayrılık şarkısıydı/gökkuşağıydı
alev alev bir ormanda/gökmavisi bir gölde
süzülüp gîdiyordu uzak bir ışık

koşuyordu eli kanlı karanlık
«bin kocadan artakalan» yırtık sürtük bir kentin
ara sokaklarında
dolunay bakar gibi ayrılık türkülerinden
o aydınlık/o bilge
o tertemiz yüzü yenilgilerin
itiyordu kurtuluşa kalabalığı
-vurun taşa o lâmbayı
kurtuluş sizde!

upuzundu yerde işçi
kanı göleklenmişti
kendi kanında yüzüp giden
genç bir kızılkuğuyu andırıyordu
yeşil yeşil yengeçlerdi kıyılarında
kara kara akreplerdi
genişleyip yayılan o kan gölünün

yumrukları sıkıktı
evet şöyle sıkıktı
hayır şöyle sıkıktı
tulumluydu ayrıcana/delikti pençeleri kundurasının/
dikilmişti önündeki evrensel direk
kuruyorken sürgün süren bir tomruğu andırıyordu
açmıştı bayrağını ölende ölümsüzlük

işte onun
tulumlunun
yangınlara yangınlara koşan kanının
durdurulmaz öfkesinde gördüm kızılkuğuyu
ve kendimi çok çok eski bir şarkının zindan pence-
[resinden geceye uçuruma aşka ve ölüme bırak-
[tım/artık çok uykusuzum/artık uyumuyorum
[/uyku beni müzelerlik hayvanlara itiyor/ben
[müzelik değilimse/sevmiyorsam uykuyu/
[uyku çeçe sineğiyse/sineği sevmiyor-
[sam/afrika'yı seviyorsam/afrika uy-
[kusuzluksa/abece hep çocukluk/
[sondan bir önceyse afrika

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
uykusuzum
mu dedim?
niçin mi zorluyorum bu zor gecelerde bu karmaşık
[sınırları?
korkuyorum kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
korkuyorum gecelerden
korkuyorum sınırlardan
şu cânım yıldızları yalnızca geceleri yaşamaktan
[ve daha/şu ishak seslerini yalnızca geceleri
[duymaktan ve daha/şu yatağı yalnızca gece-
[leri paylaşmaktan bir karşı yalnızlıktan/kor-
[kuyorum kuzum benim/güvercinim/alabu-
[lutum/korkmak da değil belki/bir başka

şu tiren sesi niçin/yalnızca geceleri böylesine
[boyutludur/kim söyler bana?
şu uçak sesi ancak geceleri böyle masalmasaldır/
[bir ben bilirim ancak!
şu silah sesleri neden yanlızca geceleri genişletir
[sınırları/bir düşün!
kokmuş bir leşe mi bakıyorsun kızgın güneş altında/
[yoksa bana - benim gözlerime mi/söyleyebilir
[misin?
senin o gül yüzünün o akşamsı bulutlarında gözler
[diye gezdirilen akrepler de neyin nesi?
kim söylüyor bu türküyü/soyka satar gibi çıplaklar
[mahallesinde?
gece büyük bir kuytudur/kuzum benim/güvercinim/
[alabulutum!
gece büyük bir ülkedir/taçsız kıralsız
balık balıklığından çıkıp/turna turnalığından çıkıp/
yâni birden bir eksiklik
bütünler evrenimizi/bütünler bizi/
bütünler yalnızlıkta/bir başka

X

gece düşsel bir gel-git
    uzatır kollarımızı evrence
ne bir sınır
        ne bir yetke
herşey kendi gereğince
            herkes kendi suyunca
vur taşa o lâmbayı
        kurtul o çerçeveden
vur taşa o lâmbayı
    böyle diyor ustaları yenilgilerin!
vur ki beni sevmelerinin
        değişsin boyutları
acının ve tatlının
            değişsin boyutları!

işte satıcıların senin
işte iblis külâhlı madrabazların
ve de işte dişlilerin kemirgenlerin
                yiyicilerin senin
işte dişistan!

tulumsal gövdelerinde noktacık başlarıyla
noktacık başlarında testere dişleriyle
ve lâğımcıl tırnakları
kurnaz leşçil gözleriyle
sularımızda kıvıl kıvıl ve yasal
satıcıların senin!

(bir çuval sülük satardı da aç yatardı da eskiden/ kaç yıl eskidendi-ben sormadım onlar söylemediler/ şimdi banka şimdi holding şimdi mültimilyoner/ bir çuval sülükten mi çıkartmıştı bu milyonları/şimdi soygun gemisinde başkaptan/şimdi rüşvetlerde leşçil elleri/aşınıyor öpülmekten hergün elleri/ve başlıyor birden herkes bir çuval sülük satmağa/satıp satıp aç yatmağa hergün artarak/hernedense hiçkimse/bir tek milyonerlik bile bulup çıkartamıyor birçok çuval sülükten/ve de işte o zaman/başlıyor iblis külâhlı madrabazlar korosu : tra lâl lâl lâl lâl lâm/tra lâl lâl lâl lâl lâm/ve işte bundan mundan ötürü/korkuyorlar adamdan/tapıyorlar adama/büyücüdür falcıdır şeytandır da ondan bundan - diyerek/paralıdır bankerdir hükümettir - diyerek/yüklenip korkularını - kutsayıp korkularını - tapıp korkularına/ve onlar - o bezirgân lâmbasının altında)

tam işte o noktada
şeytanca gülüyor kızılkuğum
ve mermerle tunçla tuvalle sözle ezgiyle çıkıp orta-
[ya/kıral başlarını yâkut taneler gibi dizip ibri-
[şimlere: ve sübhânallah ve sübhânallah/
ve derken sübhânallah
yüzden bir eksik
sahrâ gelip çırılçıplak
uzanıyor tablosuna parisli bir ressamın
oluyor nü
oluyor ölüdoğa

sahrâ
sarı bir pençedir ki bekler sedef tırnakları pusu-
[da
bir umarsız zebra belki
belki bir geyik/belki zürafa
kaldırır gözlerini doğan güneşe
yoğunlaşa bataklaşa bir tuzlu nehir
saz renginden lâciverde
nedensizmiş gibi ağlar birileri uzakta
belki bir saz kulübede
belki sokakta
soykırımlar tezgâhlanır gökdelenlerde
yuvarlak masalarda yuvarlak sözler döner

balina bir soğukluktur
uzun süren şampanyalı sofralardan sonradır yeri
mutluluklar getirir yılbaşlarında
yedi renkli püskürtür masal denizlerini
balina bir dondurmadır
vişneli kakaolu çilekli muzlu
beklenmedik bir öpüştür
sıcak yazlar düşletir üşümüş çocuklara

geceleri sessizce sayıklar biryerlerimiz
ellerimiz örneğin/ayaklarımız
geceleri nedense
sessizce sayıklar biryerlerimiz
bir yapraktır üşür düşer/bir yürektir düşer susar
olgunlaşır hurmacana/kuytuda ölüm
lâcivert bir nehir olur susuzluk
ve lâcivert nehre doğru yürürler
şiş karınlı kadınları sahrânın
çıplak ayak bilekleri bakır halhallı
tabanları turuncu o kadınlar ki
bir sürekli kandırlar/bir sürekli süttürler
çıtır çıtır ezerek yıldız kurularını
giderler nehre doğru

birdenbire biri ağlar uzaktan
döllenir birden korku
kadınlar ki sevmezler göçü
tuza keser buz dağları göç yılgısının
çığlıklaşır dölyatağı
balina!

bir çocuk çıkıp gelir çöllerden yalınayak
ay'da yüzer bir ayağı
biri yıldızlara burçlara sanki
görkemli bir örümcektir kaktüs yalnızlığında
gerer sahrâ mavisine beklentisini
gerer sabah
gerer akşam
bir ömür boyu
düşüremez ağlarına güneşi
düşüremez gece gözlü ceylânları umutlarına
kahrından ölür
ve bir aslan uzun uzun kükrer sahrâyı
irkiltir kavkıları kabukları iskeletleri
düşüremez yıldızları pençelerine
dikenleşir çöl yeşili bir anda
dikenleşir hücrede su
balina!

geceleri isterseniz dinleyin kaktüsleri
görünmez sahrâ böcekleri inildeşir kör dikenlerinde
yedi başlı bir karınca bir dev keler iskeletini
bir bu baştan o başa
bir o baştan bu başa
sürükler yaşam boyu
geceleri nedense
sessizce sayıklar biryerlerimiz
batıp çıkar uzak mavi sularda
balina!

balina bir masaldır/ki bittiği yerde başlar
ayna tutar sularına mamutlar dünyasının
dolaştırır çocukları uyku denizlerinde
orda atlı karıncalar
orda renkli fişekler
kakaolu çilekli vişneli muzlu
dondurmalı balonlar salıncaklarda
nezaman bir çocuk güler bir yılgın sakallıda
nerde birden gereksiz bir kahkaha
orada bir balina!

XI

bodler birgün diyor ki *kazak abdal*'a
tam da ordan geçiyormuş *volt vitman*
svift basmış kahkahayı sarayın kuyruğuna
mongolfiye kardeşler bir balon dolusu gelip
yunus emre çekince tabancasını her yöne birden
silkeleyip kuşlarını *mevlâna hazretleri*
silkeleyip eteğinden upuzun
ey rest ki bende beni bensiz kılan ey nefs-i
[fesâd ey rest
aragon'sa birşeyler arıyormuş bir eskimo şiirinin
[içinden
hanrih hayne hergelesi çok kötü tükürmüşmüş
[kıral akvaryumuna
kansoylular kentsoylular papalar paşazitler kontlar
[dükler prensler
ağalar beyler bizden
seyyidler öbür yüzden
ve tanrının vekilleri
vekillerin çömezleri
kuyruk ile kuyruksokum
arı sokmuş perdeciyi fesübhânallah
güme gitmiş soytarısı *molyer*'in
çığırtkanı inek içmiş/estâfurullah
birdenbire bitmiş oyun
olup bitmiş mâşallah

siz şimdi isterseniz dinleyin bizimkini
ayran içmiş ayrı düşmüş ağadan
kiriş takmış ses geliyor tahtadan
«eşeği saldım çayıra
otlaya karnın doyura
gördüğü düşü hayıra»
yoranın da nesini?
isterseniz aruzca ânesini!

ben bu gülünç öyküyü bir opera aryasından çıkarttım
adam bas bas bağırıyordu
bağırmak baritonmuş
ve de tenor tenor ağlıyordu uşağı
yüreğim dayanmadı/mezzo soprâno
kentsoylu pezevengin/bas bariton alto mezzo
gölüğü dövmesine/mezzo soprâno
bir de tören tören övülmesine
soykanlı soytarının
yüreğim dayanmadı/mezzo soprâno
taktım ipi boynuma
ve güldüm alan alan
bas bariton alto mezzo soprâno
bütün tatlı sulara birden yumurtladılar
tutsak bütün balıkları kentsoyluluğun

o zaman birdenbire ve dehşetli kösnüdüm
yangın yangın üfürdüm zıvanaları
mademki başkoşuldur şiirde saçmasapan
    yedi dilden ve hiççeden kurdum dizelerimi
        nanikledim kabızları/hırtımhırt
anladım ki birdenbire ve sonra
ölümle dalga geçmek gibi bir tatlı eğlencedir
    tütünün ve içkinin sertleriyle yoldaşlık
anlamak de gerekmiyor hani biryerde
dönüp durmak için şu sonsuzlukta
        sanki dolap beygiri
        sankisi artık

XII

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
şimdi gecedir
şafaktan az öncedir
şafak balık iskeletidir
    pembemtrak sularında uzakdoğunun

ve şu anda işte benim
sonsuzlukta dönüp duran ölümlü bedenimin
dehşetli içmek istiyor canı
hani şöyle ateş rengi
deliduman bir içki
şilili afrikalı
meksikalı pekinli
deliferman bir içki
arı olsun soksun beni
yılan olsun vursun beni/yatırsın

evet şimdi şu anda
kaç milyon insan şimdi
kimi hapis
kimi esrik
kimi aç

ve kimi de evet şimdi şu anda
koyu vişne bir bahçenin çit gölgeli kanatlı kapı-
lsında
yarı korkak
yarı ürkek
yarı şaşkaloz
o en eski oyunla eğlenmektedir
iki gelgit
bir çekçek
ondan sonra sultânım
ölü kayık
sularda
şekispir'den gömütbaşı sahnesi
gözyaşına *eşk* diyorlar araplar
yüreğin yaş dökmesi de *aşk* olsa gerek
ama şimdi iş başka
«halk dolunca plajlara
yer kalmadı vatandaşa»
vesselâm!

ve manastır kaçkını eşcinsel bir misyoner
smokinli *piyer lermit* yâni bir
taş taş dolaşarak ortadoğu'yu
kapı kapı çalarak zilini yoksulluğun
meşin topa/totoya
eroine/esrara
ve lsd'ye
ayıptır söylemesi/ayrı bir şeye
ve de barok eğlentiye zorlamaktadır
kurtuluşun güncel doğrultusunu!
gidip sorun yazılaşmış taşlarına ortadoğu'nun
gidip sorun taşlaşmış yazılarına
anlatsınlar size tek tek
zurnaya zırt zırt deliğini açan ustalar
anlatsınlar buraların acı serüvenini!

ortadoğu
büyük gerçek büyük yalan!
yanıp yanıp kül olan
ve dirilip küllerinden
sevinçle kanat çırpan
bir söylence kuşudur ortadoğu!
nezaman ki ateş yanar buz üste
kanda yüzer kızılkuğu

XIII

ben aslında hiç de romantik filan değilimdir
bir damla süt bile etmez/bilirim
bütün ninnileri dünyanın
nasıl yanıyorsa gözlerim
avuçlarım nasıl kaşınıyorsa
nasıl vurmak geliyorsa içimden
yumruğumu masaya
öylece katlanıyorum çağımın ağrısına!
ama işte vazgeçemem nedense
çaydanlıkta bulut bulut tükense de su
geçip giden şu ağustos göklerine el sallamaktan
vazgeçemem doğrusu!

birazdan uyanacaklar *elcilerimiz*
-ellerini satanlara *elci* derler bizim orda-
küçük küçük kopanlar topraklarından
varoşlara yorgan yatak yığılışanlar
kapı kapı iş soranlar bütün gün
bıçak teslim eder gibi *evet* diyenler
ve tabanca çeker gibi *hayır* diyenler
gülsuyu döker gibi dostun avcuna
içlerini dökenler gelip geçene

uyanıp birer birer
kıpırdanıp hepbirlikte
soyunup altun ışıltılı düşlerinden suskunca
yürür gibi karıncalar ağaca
akar gibi kar suları incecik derelerden
birleşe toparlaşa kente yürüyecekler
girecekler bir ucundan çokkapılı yıkıntıya
soracaklar kapı kapı
duracaklar eşik eşik
ve zil zil
saçıp dökecekler umutlarını!
bense kuşanıp *donkişot* zırhlarımı
uykusuz gözlerimde özlemi *dülsina*'nın
kırık korkak adımlarla bulvara çıkacağım
fırından ekmek için
çamurdan ekmek bıçağı!

ben aslında hiç de romantik filan değilimdir
ama görmek istemiyorum pis ışıkta iskeletimi
yazmasınlar havalara adımı
    yangınımdan kaçışan o şaşkın yarasalar!

ah nasıl da biber gibi bir içki
tarçınlı sabahlarından hindistan'ın
    afrika'nın alabulut akşamlarından
        ateş gibi bir içki
ah nasıl da bir içki
ah nasıl da ateş gibi bir içki!

bir türkmen atlısıyım/ardımda altun tozları bulut
başım bulut şarkım bulut/aşkım özlemim bulut bulut
koşuyorum uçtan uca/koşuyor çepeçevre uçsuz
                                [bucaksız bozkır
uğulduyor başımda sanki ormanlar
    kökleri bin yılları kavramış ulu çınar
suyum kan/ekmeğim kan/elim yüzüm kan içinde
        köpük köpük kan içinde düşlerim

kuzum benim/güvercinim/alabulutum
yum artık gözlerini/kıvrıl içine/
yum ve dinle şarkısını kızılkuğunun
ayrılık şarkısını

adım adım yaklaşıyoruz ey çocuk/değişmeğe başladı toprak
hergün azar azar büyüttüğümüz o korkunç ülkenin eşi-
[ğindeyiz
senin türkülerin hep maviler allar morlar üstüneydi
[ey çocuk/hani nerde onlar şimdi/nere-
[lerdesin?
sen hep masal kuşlarının kanatlarında aşardın o dağları
[denizleri ey çocuk
hani nerde ninnilerin/nerde ipek akşamlardan masallar
[sağan suçsuz ellerin?
adım adım yaklaşıyoruz ey çocuk/değişmeğe başladı top-
[rak!

sen miydin o karanlık sulardan sedef şenliklerle gelen
[her sabah
her akşam gökyüzünü bir oyuncak gibi katlayıp koyan
[yastığının altına?
neden artık ağlatmıyor/ağlatmıyor seni artık/o dörtnala
[atların savrulan yeleleri
bayramlar/bahar yağmurları/o oyunlar oyuncaklar/sızlat-
[mıyor neden artık/neden artık yüreği-
[ni ey çocuk?
hiçbir şey demiyorsa sana artık/bozkırda çığlık çığlık o gece
[tirenleri/o külüstür kamyonlar/bil ki
adım adım yaklaşıyoruz ey çocuk/değişmeğe başladı top-
[rak!

yok artık bu gidişte/yok artık gitmelerin o savruk güzelliği
[ey çocuk/yel bu yana bu yana/dal bu
[yana bu yana
aka aka biten şu su/yana yana sönen şu kor/söyle bana
[ey çocuk/gitmek mi götürülmek mi/bana
n'ettin balık pullarını/n'ettin çiçeklerini/tüylerini renklerini
[sedeflerini
perçemin neden yorgun/sesin neden kalabalık ey tutkular
[karmaşası/bakışların neden öyle kör
[uzak?
aç artık kilitleri/savur artık sulara o çirkin anahtarları/bu
[kocaman kanatlı sarı kelebek
adım adım yaklaşıyoruz ey çocuk/değişmeğe başladı top-
[rak!

dedi
ve bitirdi şarkısını ayrılık

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
niçin tuz dökülüyor kirpiklerinden
ellerin niçin öyle forsa gemisi
söyle de kandır beni ey çocuk!

sızlanıp susmak gibi bitti yolculuk
neftî nehri geçip gitti o kızılkuğu
kanatları renkten renge günbatımı bulutları
gitti ateş sularına o güzel cehennemin

silkele ellerinin ürpertisini
sıyır ve at şaşkınlığı omuzlarından
bir iğreti şal gibi
bulgura dur
pirince dur
tuza dur
dur ki suya sabuna
tentürdiyota
yağmura ve sokağa dur ki güzelim
durmasın uzaması sakallarımın
sürsün sıcaklığım dudaklarında

sızlanıp susmak gibi bitti yolculuk
açtık kapımızın kırkıncı odasını
baktık köşe bucak kırkıncı odamıza
boşalttık ve doldurduk kırkıncı odamızı
soktuk ellerimizi serin sulara
güneşe durduk
biraz acı
biraz sevinç
çokça kaygu çokça pişmanlık
ve hintli yılancının sürüp giden yalnızlığı
hepsi bu!

XIV

o denli çok neden var ki dünyada
üzülüp sızlanmağa
üzülüp incinmemek bir yaralı güvercin ellerimizde
yanılıp da açsak ellerimizi
bize kanlı sıcaklığı kalacak
örselenmiş o sevincin

yaprakları tozlu yeşil
meyvaları ballı sıcak
    bir ağustos öğlesonu
uzandım gülhatminin yanıbaşına
bıraktım gözlerimi
        anlamsız maviliğe

bir bulut gelip geçti
        bir bulut daha
güzel günler
acı günler
    ve sevdiklerim
yüzleri bulutlarda döne dağıla
bir bulut gelip geçti
        bir bulut daha

ortasında gülhatminin hırçın bir arı
milyonlarca işçiden yalnızca biri
başı işlek
beli ince
    kanatları güneşli
öyle de ivecen ki
öyle de evcimen ki
sorumlu ki öyle de sevimli dünyadaşım
        ürküyor hantallığım
            hünersizliğim

gülhatminin ortasında hırçın bir arı
sanki kılcal damarları
çokbilmiş beynimizin
gölgesinde gülhatminin
bezgin bir adam
soyut kuşlar uçuruyor durmadan
imgeler dünyasından
gerçekler dünyasına
ve yukarda
güneşle aramızda
döne yuvarlana ağustos bulutları

saat gibi işlemiyor/daha korkusuz
inip çıkıyor nabzım
bir takılıp gidiyor dağılan bulutlara
bir kırılıp düşüyor
arının kanatlarına
sen misin tatlı olan/kuzum yavrum/kıpır kıpır
[hırçınlığın mı yoksa?
bal mı tatlı/kuzum yavrum/yoksa balı sevmek mi?
düşündüm de üzüldüm doya doya
arının aşksızlığına

ah ne saflık
ne aptalca bencillik
    aşksızlığın petek petek bal
    balın tatlı
    tatlınınsa
        sevmek demek olduğunu görmemek!
düşündüm de utandım doya doya!
saat gibi işlemiyor/daha bilinçli
    inip çıkıyor nabzım

uzandım gülhatminin yanıbaşına
        dinledim sularımı:
şimdi işte şu yatakta sıcacık uykusunda
güneş vurmuş gölgelenmiş kirpikler
ak dişleri gül pembesi dudaklarla yumuşak
alnının içi evren
    gözlerinin ardı mahşer

şimdi işte şu yatakta/ağustos ikindisinde
ılık bir çay güneyde
bahçede bir çift turunç
ve sıcacık gül harmanı bahçede
ekilmiş ekilmemiş topraklarıyla
eski ülke
eski kıraç
sanki ilk biz dişliyoruz yasak meyvayı
bir yılan iskeleti
gülüp durur boz yamaçta

saat gibi işlemiyor/daha tutkulu
inip çıkıyor nabzım

arım benim/güzel hırçın benzerim/
sen misin güzel olan/yoksa seni sevmek mi/
bal mı tatlı/balı sevmek mi yoksa/
gel de anlat bana bunu güneşli kıpırtınla

ben de bir kıpırtıyım şu güneşin altında
serilmişim boz toprağa yeşilin gölgesinde
koyunları arıları yerim ben
çiçekleri tohumları yerim ben
bulutları yıldızları düşleri
    geçmişleri yarınları yerim ben
yuvada yavru kuşun irkiltisiyim
oltada balığın çırpıntısıyım
kopup gitmiş bir balonun
        ardındaki o pesbembe şaşkınlığım ben

ne kurdum ben/ne de kuzu
            hem kurdum ben/hem de kuzu
ve daha da korkuncu
        en tatlı baldan tatlı
                yalanlar yapanım ben!
ağustos mavisinin içindeysem de
yakınsam da gülhatmide şu hârika balcıya
boynum kıldan inceyse de
            güneşin buyruğuna
ne arıyım ne gülhatmi ne de bal
çünkü benim
        gülhatmide arı gibi ellerim
        evreni tırnak tırnak kemirip genişleten bir
                                [beynim
        ve bal gibi bir aşkım var/güzelim:
                        havadan su
                        sudan evren yaratmak!

böyle dedim
ve okşadım gözlerimle balcı kardeşi
öptüm seni ağzından
çoğalttım seni

bacakları çiçektozu
kursağında bal
aşk gibi
sızı gibi
vızıldayıp gitti arı
beynimin ülkesine
kalakaldım sorularla başbaşa!

der ki bizim *âşık veysel*
«gözelliğin on par' etmez
şu bendeki aşk olmasa»
gel de oturt bu taşı gediğine!

XV

yanım yörem yaz yeşili
yanıbaşı güz sarısı
yüzümdeki bu gölge
alnımdaki bu kaygu
arının ayının kuşun anlamadığı
karıncanın köstebeğin tırtılın anlamadığı
bir başka gölge
bir başka kaygu

içimdeki sızı benim
yazda güzü yaşamanın
söz anlamaz sızısı!

şu benim bilincaltım
belki de dipleridir okyanusların
göçüp gitmiş pembe kıtalar belki
daha güneş görmemiş karanlıklarım

daha ben yaşamadım ki ormanlarımı
daha ben yaşamadım ki denizlerimi
inmedim ki daha ben
kendi derinliğime
sınırlarım nerde biter
yoklamadım ki!
acıyı acı gibi
sevinci sevinç
daha ben duymadım ki!
yüküm benim kaç bin yıllık
kim verecek yanıtını
daha ben sormadım ki!

bu bakkalca tartılar mı başlatan sabahlarımı
bu zindanca korkular mı sınırlarımız?
kim bizi tutsaklamış bu kirli defterlerde
kim bağlamış çöplüklere bizi kim?
ya biz niçin bir tutmuş da geçirmişiz eğnimize
eskilerle kirlileri bu yeni eğnimize?

yanım yörem yaz yeşili
yanım yörem güz sarısı
öpüyor gözlerimi yanaklarımı
yazda güzün o çıkarsız bunaltısı!

XVI

benim güzel cehennemim!
girdim sana bir öpüşten
yandım senin o çıldırtan ateşlerinde
girdim sana bir yapraktan
sularda akıp giden bir söğüt yaprağından
bir grevden girdim sana
oyunlarla karartılan masmavi bir grevden

bir umuttan bir kitaptan
okulun kapısında kuruyan kandan
girdim sana ey cehennemim
dünyada birbaşına kalmış ananın
kilitler arkasında suçsuz yatanın
gözlerinden girdim sana ey cehennemim
zorbalığın maşası bir uşak kurşunundan
bir işkence uzmanının iğrenç kahkahasından
vurguncunun bakışından
korkusundan satılmışın
bir işsizlik akşamından ey güzel cehennemim
girdim sana bir gurbet sabahından

özlemlerden düşlerden
tören tören yalnızlıktan
bir yastıkta ayrılıktan
bulutlardan yıldızlardan
kitaplarda yakılandan
veysel'den aragon'dan
girdim sana acılardan yanılgılardan
ey güzel cehennemim!

koleradır gelir bulur yoksulu
aman vermez tifo tifüs
satlıcandır uyuzdur/gelir bulur yoksulu
sırıtır sömürünün sırtlan dişleri

eşelenir çöplüklerde güneşli günlerimiz
en güzel yaşlarımız kemirir demirleri
kuzularken vurulan bir cerendir bizde sevinmek
sırıtır sömürünün sırtlan dişleri

yıldırım yıkmaz ocak/depremse ninni ninni/
baharlara sürükler sel sesi beni
sürfelemez sularıma çirkinlik benim
sırıtmasa sömürünün sırtlan dişleri

XVII

niceleri düştü yola bir yaşam boyu
varamadı niceleri kızılkuğuya
    göremedi niceleri kızılkuğuyu
orda bir son/bir başlangıç
belki sanrı belki düş
belki sonsuz bir avuntu/orda bir/

yaşamaktır kızılkuğu/çocuğum
vatanı yoktur onun
yuvası yoktur/
    başsız sonsuz bir gidişte bir aksak değişimdir
        bak ki göldür çökelir o
        bak ki dinmez bir sağanak
bir sevinç çığlığıdır durupdururken
    iki damla gözyaşıdır nedensiz
birdenbire çekip gitmek bir akşam
    bir sabah çıkıp gelmek/şafak sökerken

yengilerde iner o
    çiçek/şarkı/ve bayrak
kan ve ateş denizinde
            yenilgilerde
örenlere iner o/yıkıntılara
yağmalanmış ülkelere iner o
        yokedilmiş kentlere

bırakılmış evlere
    kül bağlamış sevgilere iner o
kapılar ki kilitlenmiş
kilitler ki pas içinde
çıkar gelir biryerlerden sessizce
    konuverir gül dalına bir ince bahar

sürgün tirenlerine
sabahçı kahvelerine
ırgat pazarlarına
düşlerine işsizin
kovulmuşun gözlerine
    gelip konar birdenbire o kızılkuğu

dişler neden kenetlenir
eller neden yumruklaşır
nasıl geçer kandan çığlık
nasıl vurur insanı dert
tırnaklar avuçları nasıl kanatır
umut - yılgı - ayrılık/
işte orda o noktada
        biçimlenir kızılkuğu bir anda

sokaksızın sokağa özlemine/
topraksızın toprağa/
özlemine okulsuzun o kızılkuğu
gelip konar ansızın ekmeksizliğe
kurallar allakbullak
yasalar şaşkın
en çetini belki de/en belâlısı/
gelip konar kan içinde
kızgın arefelere

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
yetiyor da fizik kimya
atomu hidrojeni öğrenmemize
yetiyor da iki ölçek hidrojen
ve bir ölçek oksijen/suyu tanımamıza/
bir bardak su içmek var ya sevgilinin elinden
işte onu anlamağa
yetmiyor fizik kimya

nerdeyim ben
başım nerde
ne anlatır ayaklarım
bilmiyorum/bilmiyorum/bilimsel bilim

ne söyler balta sözü
balta tutmamış ele?
ne anlar zincir şakırtısından
zincir görmemiş bilek
pırasayı ekmek başka/güzelim/
sulayıp çapalayıp büyütmek başka
ve doğrayıp ince ince
pişirmek başka
limon sıkıp bir dünyaya
çatal - kaşık yemek başka
ben atomdan korkmuyorum/güzelim/
hidrojenden korkmuyorum
korkuyorum sevişirken güneşi ellemekten
dönüşmekten oksijene ve hidrojene

XVIII

sen
ipe giden suçsuzun bakınan gözlerindesin ey
[kızılkuğu
sen
kurşuna götürülenin kenetli dişlerindesin
suçlayan bakışlarında insanseverin
yargılayan susuşunda
ey kızılkuğu!

yüründükçe
yüründükçe
    uzayıp giden yolsun
    biliyorum bunu ben
yaşandıkça
yaşandıkça
    güzelleşen iğretisin
    biliyorum bunu ben
gene de yetmiyor fizik kimya ve matematik
                ey kızılkuğu
                    sevmeyi anlamağa!

sen o/bulup bulup yitirdiğimiz
sen o/parça parça alıp getirdiğimiz
sen belki de hiç görmeden gösterdiğimiz
    belki de hiç duymadan duyduğumuzsun
                ey kızılkuğu!

aranılan değilsin sen/ey kızılkuğu
    aramanın belki de ta kendisisin
suya-mıdır ne belli susuzluğumuz
        yoksa suya kavuşmak tutkusu mu?
ölmek midir korktuğumuz bir yaşam boyu
            yoksa ölüm korkusu mu
                ey kızılkuğu!
yetmiyor fizik kimya ve matematik
yetmiyor bulup bulup pazara sürdüklerimiz
                sevdayı anlamağa!

yana yana girmek o güzel cehenneme
yana yana geçmek o güzel cehennemden
varmak sana/apaydınlık bir sabahta
uçar gibi güneşe
bilmek seni/dokunmak aydınlığa/
doymak gibi sevişmeğe
sezinlemek duyumsamak yaşamak seni
ve yokolmak seninle aynı ateşte
ey kızılkuğu!

ellerim seçemiyor
kandan
yalandan
gözlerim göremiyor seni ey gerçek
göremiyor gözlerim gözyaşlarından
ey kızılkuğu!

KARANLIKTAN
TUTA TUTA

dedi birgün bir adam/yüzü güneş yüzü rüzgâr bir
[adam/ben güneşi görmüyorum/kör oldum
[ben kör oldum ben kör oldum/hakkım
[var sizde!
ağustostu/altındaydık altun rengi asmanın/gümüş suyun
[yanıbaşında/güzelin gölgesinde soldu
[yeşil birdenbire/birdenbire çökeldi su/
[çekip gitti kırmızı/kalakaldık bir çift
[gözün karanlığında/ve dedi-

çok soğuk vardı o kış
pınarlar akarken dondu o kış
kuşlar uçarken dondu o kış
çok soğuk vardı o kış

köylülük zordur kardeşim
ekmek aslan ağzındadır
aslan çakal izindedir
köylülük zordur kardeşim

dedik bu elkapısı/dedik muhanet
vurduk kışa etimizi
çaldık taşa canımızı
dedik bu elkapısı/dedik muhanet

bir ağrı saplandı başıma
ateşler düştü içime
dedim hey kahpe felek
ağu katma aşıma

görür gözüm görmez oldu
tutar dizim tutmaz oldu
ağrım sızım dinmez oldu
kaldık çarnaçar ortada

dediler kırıp sarmalısın
bir büyük hekime varmalısın
derdine derman sormalısın
karanlık düşman başına

un uçmaz kepek kaçmaz
tezek yok baca tütmez
kör gözüm uyku tutmaz
bak şu feleğin işine

köylülük güçtür kardeşim
don bulunmaz dölümüze
sıçan siyer ölümüze
köylülük güçtür kardeşim

karanlıktan tuta tuta
vardık malatya iline
dizde derman cepte para
sokaklarda yata yata

baktı doktor/dedi vah vah
çıranı söndürmüş allah
dedim/al canımı doktor
başkaca bir tutarım yoktur

acıdı doktor halime
bir kâat yazdı elime
hocamız antep'te oturur
hele var git eline

hey kuşlar uçan kuşlar
bir umut sizde kaldı
felek çıramı aldı
hey kuşlar uçan kuşlar

köylülük suçtur kardeşim
yollar borandır kıştır
göz dediğin bir çift kuş
uçup gitmiştir kardeşim

GÜZELLEME

dünyanın hiçbir yerinde böyle parlak böyle diri
[böyle canlı değildir bu yıldızlar
yalnızken görseniz korkarsınız
tutuşmuş tavan gibi sarkar da gökyüzü gözlerinize
kamaşır gözleriniz
ben işte orda emdim anamı

asmanın yaprakları birörnek
yaprakların yanıbaşı serin su
takla atar mavilerde mardinli güvercinler
bulutlar geçip gider uğultulu
şu işsizlik olmasa
geçim derdi olmasa
uzansak serin suyun yanıbaşına
kavaklar hışırdaşsa dinlesek
ishaklar karşı karşı/masallı/
anaç dağlar şantiyeli ormanlı
yüzlerimiz nakış nakış sevdâlı
uyusak uyansak gencelsek
açsak radyomuzu sevinsek
balını balına katsak gözlerimizin
gülünü gülüne ellerimizin
insan olduğumuzu bilsek
kıymasa insan insana
geceler kanamasa
ezim ezim ezilmese şu yürek

dünyanın hiçbir yerinde böyle çıplak böyle sivri
böyle bereketli değildir bu günışığı
kör olur gözleriniz/bakamazsınız
günler kısa/geceler bitmez tükenmez
akşamlarsa gözü kanlı bir eşkıyadır
ben işte orda çektim ilk açlık acısını

kahvelerde kuytularda bekleşiyorlar
ölüleri dizlerinde/söyleşiyorlar
ne olacak bunun sonu/diyorlar
«yoksa devir döndü, âhir zaman mı?»
bir dilekçe yazsan bize/diyorlar
bir reçete versen bize/diyorlar
ölmesek de erken erken/diyorlar
okusak da bilim bilim
çalışsak da adam adam
doysak şöyle insan insan/diyorlar/
anlasak yaşamakta olduğumuzu
feneri birtürlü bulamıyorlar
gözlerine gözlerine saldırıyor karanlık
dolaşıp düşüyorlar kendi gölgelerine
vurulup düşüyorlar ışıksızlıkta
bu dünyayı yağmalatıp çakala
o dünyada çiftlikler düşlüyorlar
ölüleri dizlerinde/düşünüyorlar

dünyanın hiçbir yerinde böyle soğuk böyle gür
[böyle tatlı değildir bu sular
açkarnına içmeyin/ayazlarsınız
ya çelikler çivi çivi/çakar sizi dünyaya
ya da çeker götürür karayerin altına
ben işte orda çeliklendim kavgaya

birbirlerinin bulaşığında bulaşıkları
kirli suya bulgur basıp kaşıklıyorlar
açkarnına çimiyorlar çelik sularda
dalak büyütüyorlar
şükürleri birbirlerinin yoksulluğuna
dilekleri uzak durmak beterin beterinden
ve yel gibi geçip gitmek sıratı
heyheye kaptırıp yüreklerini
kötülerin ardından kuzular gibi
gidiyorlar gidiyorlar göremiyorlar

paraları biryerlere kaçırıyorlar
etleri ekmekleri sütleri balıkları
kimler niçin nerelere kaçırıyorlar
    görüyorlar biliyorlar soramıyorlar
susuz sümbül gibi büküp boyunlarını
ne olacak bunun sonu/diyorlar
gelmedi mi daha vakti/diyorlar
ah bir gelse ah bir gelse/diyorlar
eskiden uzundalgadan bir ankara'yı
şimdilerde kısadalga ortadalga bütün dünyayı
gene de anlamıyorlar dönen dalgayı
«gak dedikçe et, guk dedikçe kan»
veriyorlar veriyorlar tükenmiyorlar
dizilmişler osmanlının yıkıntısına
ölüleri dizlerinde/düşünüyorlar

dünyanın hiçbir yerinde böyle zeki böyle atik böyle
[yetenekli değildir bu çocuklar
aristo'yu yanıltırlar/afallarsınız
çörçil'e kıç attırırlar ingilizlikte
hoca'yı çatlatırlar/şaşalarsınız
gelgör ki
kavanozu dıştan yalar doyarlar
açlığı kıtlıkla korkutur/çıplak gezerler
ben işte orda düştüm bu çetin yola

serçeler duvar deliklerinde bıcırdaşıyor
aç bir eşek uzatıyor uzun vâdiyi
bir beşik sallanıyor bir ekmek azalıyor
babalar gurbet gezip analar ağıt düzüp
oğlanlar hapis yatıp kızlar sabır işleyip
tefeci tefe vurup kaçakçı horona durup
ne olacak bunun sonu/diyorlar
bir dilekçe yazsan bize/diyorlar
kurtuluşu soruyorlar gelip geçenden
ah bir gelse ah bir gelse/diyorlar

salgın mı sanıyorlar kar mı yağmur mu
yoksa posta tireni mi devlet babanın
ne sanıyorlarsa kurtuluş denen kuşu
ufuklara dikmişler gözlerini/bekleşiyorlar
güvercindir gelip konacak sanki
gurbetçidir çıkıp gelecek sanki
devletin tirenidir çuf çuf edecek sanki
ne sanıyorlarsa kurtuluş denen kuşu
ufuklara dikmişler gözlerini/bekleşiyorlar

kuruyor gözlerinin önünde çeşme
kuruyor ellerinin altında fidan
kuruyor yüreklerinde o kutsal öfke
ölüleri dizlerinde/bekleşiyorlar

üzüm salkım tutar selvi dalında
karakeçi kayalıkta kuzular
ben yatarım bu damlarda/ıh demem
bebem benim kahırlarda bilenir
bilenir de çelikçakmak uyanır
uyanır da direnir
vurma bana
vurma beni
ben çoğum!

bu demirden dağı deler demircim
birgün bir kurt gelir düşer önüme
emeğim emek kavgam felsefem öncüm
bebeğim beleğim beşiğim öfkem
güneşi alırım da birgün alnıma
geceleri yorgan yorgan sırtıma
ağıtları basarım da bağrıma
birgün bu demirden dağı aşar gelirim
gelirim de çektiklerim bilirim
bilirim de vatan neymiş görürüm
asmam seni urganlara ey zorba
vurmam seni kurşunlara ey alçak
açar birgün bayrakları ellerim
yazar birgün fermanları ellerim
basar birgün mühürleri ellerim
vurma bana
vurma beni
ben çoğum!

ZİLLİ KURT

of oooof
çetindir kurt yasası
karagözlüm
çetindir
yiğidi taştan alır
vurur taşa
kuyrukta bu kahpe zil
bu kahpe zil belâsı
çetindir kurt yasası
karagözlüm
çetindir

can gizlenmiş can içinde
eyvallah
can seğirtir kan içinde
he vallah
gün eğilir
gölge kayar
göçüp gider can bedenden
can bedenden/karagözlüm
ne yazar
hoşgelmiştir böyle bir son
ve sefalar getirmiştir dağlarımıza

bu dağlar böyle zâlim
böyle padişah
bu dereler böyle ıssız
böyle kul
kurşun değil
kaçamazsın uğrundan
düşman değil
kovamazsın ardından
yiğidi taştan alır
vurur taşa bu kahpe zil
çetindir zil cezası
karagözlüm
çetindir

ben ki
bir destansal yalnızlıktım bu amansız dağlarda
yıldızlara yol giderdi gözbebeklerimden
sökerdi altun şafak
uyanırdı tarlakuşu
masmavi
bir başka seslenirdi derede çakıl
sonsuzluğu muştulardı dalda tomurcuk
orda bir can
bir soluk
bir kıpırtı taş ardında
bir şenlik
karışırdı it sesleri çakal çığlıklarına
topallar kanatlanırdı
bendim orda
bendim koşan
kıpırtılar ardında
canda cana yolgösteren güçtüm ben

yiğide diyorlar ki niçin yiğitsin
seğirtkensin niçin böyle ey yiğit
kıpırkıpırsın?
of oooof
kim okumuş yiğitliğin abecesini
kim büyütmüş tatlı canı ite çakala?
karanlığa gömülmüşse köprübaşları
kahpelik kolgeziyorsa gün ortasında
tutulmuşsa geçitler akşam alacasında
gel de olma kıpırkıpır
gel de seğirtme!

at yokuşta
karagözlüm
balık suda güzeldir
çiçek dalda
karagözlüm
baş gövdede güzeldir
bu dağlar böyle zâlim
böyle amansız
bu dereler böyle tenha
böyle kul
bu yürekte bu özgürlük sevdâsı bu sevdâ
of ooof
gel de bırak bu canı
karanlığın itlerine çakallarına!

kim ki sayar yıldızları puslu gecede
kim ki geçer karanlıkta iğnenin deliğinden
tomurcukla açar kim ki
sularla akar
bendim orda
karagözlüm
benimdi o kıpırtı
bendim koşan kıpırtılar ardında
canda cana yolgösteren güçtüm ben!

avladılar koca kurdu
sevdâlım
avladılar ak yazının akında
karasında kara dağın sevdâlım
kör derenin nakışında
avladılar koca kurdu alınan
bağladılar koca kurdun kolunu kanadını
bağladılar zorunan
yiğide diyorlar ki niçin yiğitsin?
kim okumuş yiğitliğin abecesini?

davullar dövdürüp yedi gün yedi gece
sofralar donatıp yedi gün yedi gece
tükürdüler gözlerine o koca kurdun
yedi gün
yedi gece
bağladılar ölümünü bir kahpe zile!

yiğide diyorlar ki niçin yiğitsin
niçin böyle kıpırkıpır
niçin atik tetiksin?
of oooof
kölelik geçer akça
böyle
pazarda
özgürlük karagözlüm
zilli kuyrukta!

kaç benden kara gece
kanatlan topal tilki
vur davula toklu köle
öldü koca kurt!

gözlerim
hey gözlerim
yalazında yıldızlar yanıp sönen çekik gözlerim
gözlerim sönün!

dökülün hey dişlerim
lâcivert ayazları konuşturan dişlerim
dökülün hey dişlerim
öldü koca kurt!

kanatlarım kırılın
çekilin gecelerim
sus artık sen de yürek
öldü koca kurt!

bir kurşun yüreğine
iki gözün arasına bir kurşun
çekip öldürmediler
söndürmediler koca kurdun can ateşini
söndürmediler
zil takıp kuyruğuna o dağlar güzelinin
zil takıp/davul zurna
saldılar dağlarına
o dağlar güzelini

şimdi uzak
şimdi uzun
şimdi kör
koşar şimdi durmadan o/koşar ha koşar/
koşar şimdi dağlar kalabasında
yerden yere tatlı canı
taştan taşa tatlı canı
çalar şimdi bir zilli kurt
dağlar kalabasında
söne söne gözlerinin çırası

otlar kuşlar köstebekler bulutlar
geçti mi gördünüz mü ey dağlar
    bir zil sesi buralardan ey sular
geçti
gördük
    koşuyordu taa önünde açlığın
                yellercesine
ormanlar vâdiler kırlar kıraçlar
geçti mi gördünüz mü ey yollar
    bir zil sesi buralardan ey göller
geçti
gördük
    koşuyordu taa önünde umarsızlığın
                yellercesine
ey sürüler ey akşamlar fırtınalar, boralar
geçti mi gördünüz mü ey sabahçı yıldızlar
    bir zil sesi buralardan allı şafaklar

geçti
gördük
koşuyordu taa önünde ölümün
yellercesine
kaçar gibi kendi karaltısından
gözlerinden
yüreğinden
sesinden kaçar gibi
bir zilli kurt dağlarda
geçti
gördük
koşuyordu arkasından ölümün
yellercesine

kahpeler vurun beni
vurun beni öldürün
bir kurşun yüreğime
iki gözüm arasına bir kurşun
çekip öldürün beni

şimdi uzak
şimdi uzun
şimdi kör
söne söne yüreğinin çırası
bir zilli kurt
bir iskelet
dağlar hey!

yaram derin
yaram eski
yaram yiğit yarası
kurt gecesi gözlerine kurbanım senin
sevdâlım anla beni!

TABLO

baktım ki ürperiyor çıplaklığından
üşümesi üşütür beni mavinin
tuttum şu bulutu koydum oraya
kimi yârin yüzü dedi
kimi güvercin

bulut üşür mavi üşür ben üşürüm

olmadı/yenmek gerek bu titremeyi
tuttum şu ağacı koydum altına
koydum ama olmadı/gene sinmedi içime
kimi sağdı inek inek
kimi kokladı

ağaç üşür bulut üşür mavi donacak

çektim şu masayı yanıbaşına
baktım gene olmadı/birşeyler eksik
tuttum şu adamı oturttum masaya
kimi taptı yalvaçladı
kimi taşladı

adam da adammış hani/dert kumkuması
şöyle bir baksa ya yanına yöresine
yok efendim/ne gezer!
batmış gibi gemileri ummanda
aldı başını elleri arasına
düşünür de düşünür
düşünür de düşünür
korkarım böylesi düşünmelerden
cinayetler işlenir sokaklarıma

sürüverdim önüne bir şişe kanyak
bir yudum iki yudum derken efendim
başlamaz mı hıçkırmağa
hay allah

bir aylak geldi susturmağa
lak lak da lak lak
lak lak da lak lak
başladı canım sıkılmağa

herif ya büyücü ya manyak
aldı bulutu taktı göğsüne
aldı ağacı soktu cebine
kanyağı da tepesine dikti mi sana
bir de tekme masaya
ve çekip gittiler sallanarak

evet baylar tıpkı böyle
tıpkı servantes'in anlattıkları
tıpkı pikasso'nun boyadıkları
evet baylar tıpkı böyle

gökyüzü gene öyle kaldı mı çıplak
ben gene başladım mı düşünmeğe
işe bak!

oysa o adamı koyan bendim oraya
gördünüz işte
o kanyağı süren bendim masaya
gördünüz işte
bulutu da ağacı da kuşu da bendim
sokan bendim olaya
gördünüz işte

şimdi işte şu mavinin altında
sırılsıklam kara yasta
düşünüp duruyorum işte
nasıl etsem de kurtulsam şu tablodan

pek de boşa geçmiş sayılmaz günlerim
halay çektim
kafa çektim
işsizlik çektim
—çeken bilir, der ya türkü—
ve şarkılar patlattım aylı aysız gecelerinde insan
[bozkırın
yerden yere vurdum canı
yaralı bir kartal gibi

avladım bütün kuşları
elledim bütün böcekleri
—arısı da içinde
akrebi
örümceği de—
pek birşey anlamadım ballıbabanın balından amma
baldıranın tadını da pek beğenmedim
neden balla başlatmışlar bu rezil otu
neden bala bulamışlar bu yeşil engereği
hayret doğrusu!

hayır böyle düşünmedim
sevdim ve çok beğendim
    barışçıl tutumunu o bilge dedelerimin
onlar ki
    bala banıp o yeşil engereği
    kurtarmak istemişlerdi itilmişlikten
yaşasın dedelerim
barışçıl dedelerim!

size belki ters gelecek
ama gerçek:
    en sevdiğim: ısırgan!
yeşilse işte yeşil
iğneyse işte iğne
dinlemiş ki bahar gelir uzaktan
    yekinmiş de dinelmiş boz güneşlikte
yumurtanız varsa eğer
sucuğunuz pastırmanız
    tadına doyamazsınız ısırgan güzelinin
öperken ısırması cabası!

olta attım
güneş tuttum
    vuruldum suların göz gibisine
belki hâlâ yüzüyordur o sıcak denizlerinde güneyin
        saman çöpüyle şişirdiğim kurbağacıklar

hiçbiriniz beni geçemezsiniz
    süzülen kırlangıcı sapanla düşürmede
    çişinizi başınızdan yukarı aşırtmada
    çekirgeye ot sapından cıgara içirtmede
    ve gül dalı zımbalayıp cevizin bedenine
        kara güller açtırtmada beni geçemezsiniz
bir ben bilirim ancak
    ham elmayı taşla dövüp ballandırmayı
    çürük dişi dut dalında sallandırmayı
    ve saf suya su katıp sulandırarak
                açlığı korkutmayı
bir ben bilirim ancak
        bir de daltaşak necmi

önce ayazcayı karcayı yağmurcayı öğrendim
sonra kerpiççeyi çiçekçeyi kuşçayı
sonra türkçeyi
ardından itçe geldi/ana-avratça sonra
sabırcadan susçadan pek hoşlanmadım
haykırcaya gelince
duvarlar bilir önce
bir de geceler
şimdi sorarsanız nece konuşuyorum
eğilin yıldızlı sularına şiirlerimin
bulursunuz onu orda

bir top karabulut gibi patladı ergenliğim
ateşler üfledim avuçlarımda
yangınlara baktım baktım üşüdüm
tutundum derya kuşlarının kanatlarına
toprağı elledim: dişi
elmayı dişledim: dişi
kulaçladım suları: dişi mi dişi
bağlamada türküler
ak kâğıtta yazılar
dualarda geceler
dişi mi dişi
gülün rengi
kokusu kayısının
menekşenin bilge moru
selvi boyu sümbülün
dişi mi dişi
dişi düşler doluştu delişmen tekliğime
tutuştu mayıslarım haziranlarım
gecelerim çıtırık

öpmediğim kız kalmadı
yiğitseniz gidip sorun o güzellerden
kimbilir hangi çiçeklerden bakıyorlardır
şiir şiir yarattığım o güzeller
yiğitseniz açıp sorun
demir kapılarını şiirlerimin

çıktım babalanan dağların en babasına
yıldızlara şafaklara vurdum kendimi
kuşlar nasıl uyanırlar dikenli kıraçlarda: gördüm
çiçekler nasıl açılırlar çıtırdayarak: gördüm
bülbül nasıl kanat çırpar yumurtlarken yuvaya:
gördüm
kıskandım sarmaşıklar gibi sarılışıp sevişen yılanları
çatışan köpeklerin korkunç dramını yaşadım yıkıntılarda
ağladım erkek arıların soyçekimine

kurşun attım
ve haykırdım sıradağlar boyunca:
köroğlu çık karşıma!
gösterdim bıyıklı doğduğumu
kurda
kuşa
insanoğluna
hey benim
tanrılara sığmayan büyüklüğüm!

seviştim deliler gibi
ve deliler gibi seviştikten hemen sonra bile
yeniden sevişmeğe başlar gibi delice
başladım şiir işçiliğime

geceleri yazdım belki şiirlerimde
sabahları yazdım belki
yaşamanın ürpertici güzelliğini
ölümün çirkinliğini koydum belki şiirlerime
haksızlığın iğrençliğini
haksızlığa direnmenin yüceliğini
koydum belki şiirlerime

bilmiyorum neyi yazdım
bilmiyorum neyi koydum şiirlerime
kim bu hırçın
kim bu ters
kim bu güleç adam/şiirlerimde
kim bu sıcak sıcak ağlayan
savunur gibiyim kendimi can pahasına
bir ortaçağ mahkemesinde belki

niçin böyle yumruk yumruk
niçin böyle bağır bağır
niçin böyle kavgasoluk
bu sevdâ bende?
bilinmezi yazdım belki
dolaştım bilinirin öbür yüzünü
duyurayım dedim belki
duyumsatayım
baharın adım adım
derelerden tepelere tırmanışını

ellerimi kullandım/kazandım ekmeğimi
beynimi pazarladım/kazandım ekmeğimi
ikisinde de dehşetli kazıklandım
tanıdım ikisinde de
bir gelinir dünyamızın soysuzlarını

baktım
kuzu kuzu sömürülüp batır halkım
utanmadım
kızarmadı suratım
aldatılmaktan
alnımdaki enayi damgasından
utanıp arlanmadım
pırıl pırıl bir umutla daldım kavgaya
sıktım dişlerimi
yapıştırdım yumruğu
sıktım dişlerimi
yapıştırdım yumruğu
ve hâlâ da o biçim
sanki neye yararsa!

gitgide kısalıyor gibi geliyor bana yazlar
oysa sesduvarını çoktan aştık
nerdeyse yaklaştık ışık hızına
yarım saatçikte dolaşıyor dünyamızın koca karnını
o şeytan oyuncağı füzeler

peki neden
gitgide kısalıyor gibi geliyor bana yazlar?
yoksa adresi mi şaşırdık
yarıyı geçtik mi yoksa
nere gider sularımızdan körpe balıklar?

hey ulan allı morlu bulutları deli çağımın
durun biraz
durun biraz
işte ellerim!

BİR BABAYI GÖTÜRMEK

ekmek dilim dilim
çorba duman duman
oda sıcacık

koca bir gün
    soluksoluğa
işte eller
işte yüzler
işte gözler
        sofrada
sofra sıcacık

şu savaşlar
diyor baba
kahrolsunlar
diyor ana
bakışıyor çocuklar
ondan ona
ondan ona
gezinerek gözleri
ocakta gaz
sobada kömür varsa
bulunmasın isterse vazoda çiçek
dünya sıcacık

bir kapı açmak karanlığa
ürkütmek gözlerde güvercinleri
ve koparıp bir emekçi babayı namuslu sofrasından
alıp götürmek bilinmeze
söyleyin ey akşamın renkleri
söyleyin evlerine filelerle dönenler
bir tek baba mıdır bu giden
bir babayı götürmek mi yalnız bu?

şu dilim dilim ekmek
şu duman duman çorba
duvardaki şu resim
radyodaki şu müzik
şu alınlar şu eller
sedirdeki şu kitap
yarıda kalmış dikiş
fısıl fısıl şu soba
pencereden şu dağlar
balkondan şu akasya
şu koltuk şu oyuncak
şu mektup şu dilekçe
hangi bir hangi iki hangi beş
işte amca
işte dayı
    ve işte kardeş
belki de en kötüsü/en acısı belki de
    şu incecik kadının karnındaki şu çocuk

söyleyin ey akşamın renkleri
sanatçılar düşünürler yöneticiler
söyleyin
sayrı/yorgun/ve kimsesiz sokakları sevgili ken-
[timizin
bir tek baba mıdır bu evden giden
bir tek baba mıdır alınıp götürülen belirsizliğe
söyleyin lütfen!

MUTLULUK

1/

«bir bulut kaynadı sivas ilinden»
allı bulutum telli bulutum

bir geyik koptu gelir sivas ilinden
kanatlım alakuşum kuzulum

bir yel talazlandı sivas ilinden
yaylalım yabangülüm kokulum

bulut gider
geyik gider
    yel gider
bizim ilden
herbir ile
    yol gider

yol gider cânım pîrim/*pir sultan abdal* gider
«buna tabip n'eylesin»
yiğit yolu yeğlemesin yeter ki
selam yetmez ağıt yetmez/tel gider

2/

yorulup düştü bulut
oralarda akdağ'a
soluyup düştü geyik
oralarda akdağ'a
kanat kırıp düştü yel
oralarda akdağ'a

kaldırdılar kollarını sonsuz boşluğa
durdular dua dua:
başı bulutlu dağım
döşü geyikli dağım
güllü kekikli dağım
yüce gönlüm
yoksul ömrüm
akdağ'ım
es n'olursun burcu burcu
es n'olursun kekik kekik
verme sel verme afat
yıkma odum ocağım
koma beni taş üstünde
sen bilirsin akdağ'ım

3/

çatıldı kaşları ulu akdağ'ın
kütürdedi koca meşe
gerindi baba gürgen
esnedi çam/tüttü ardıç
çınar sedir palamut
savurdu yüce gönlüm ulu gönlüm koca dağ
savurdu yavşanını menevşesini
sele gitti ortalık
sele gitti suçsuzluğu
mutsuz kerpicin

kaldırdılar ellerini görünmez yıldızlara
ağladılar yana yana
çırpındılar dövündüler
yakındılar yana yana
toprak olmuş dünlerinden
belirsiz yarınlarına:
yıkılasın akdağ gibi
devrilesin akdağ gibi
yıktın ören eyledin
kül olasın akdağ gibi
n'ettik n'eyledik sana
kör olasın akdağ gibi
dediler/yakındılar/sustular
kaldırdılar dualarını eski yerine
yattılar burunüstü

4/

dindi yağmur
açtı güneş
güldü kavak
güldü çınar
cümle ot cümle ekin cümle yeşerti
silkinip tarandı sevişip söyleşerek
ve çaputlar kirler paslar arasında bir bebek
ağlarken kimsiz kimsesiz
ağlarken ortasında koca dünyanın
sütsüz
mamasız
atladı yuvasından bir dişi serçe
sapladı minik gagasını sıcacık bir tezeğe
sevinçle uçup gitti güneşe

DAMLA DAMLA

kentin birbaşından öbürbaşına uzanıyor süpürgesi
[çöpçünün
süpürüyor yaldızları
süpürüyor talanları
süpürüp biriktirip yığıyor çöpçü
özlemi damla damla
öfkeyi damla damla
umudu damla damla
yığıyor çöpçü

dövüyor karayerin karanlık yüreğini kazması maden-
[cinin
dövüyor en eski burçlarını efendiliğin
dövüyor paslı kapılarını sadaka düzeninin
dövüp biriktirip yığıyor işçi
özlemi damla damla
öfkeyi damla damla
umudu damla damla
yığıyor işçi

yeni yönler yörüngeler
yeni yeni dünyalarda elleri ayakları
zorluyor engelleri/çiziyor
zorluyor sınırları/çiziyor
çiziyor çarşıları yeniden
çiziyor caddeleri yeniden
bir bir değiştiriyor yerlerini aynaların yığınlar
ve köründe sabahın
akşamın alacasında
üretiyor topraksızlık
üretiyor işsizlik
üretip biriktirip yığıyor herkes
özlemi damla damla
öfkeyi damla damla
umudu damla damla
yığıyor herkes

ağır ağır
küçük küçük
    ve damla damla
durmadan birikiyor
birikiyor biryerlerde
            doluyor

ve ben bunu hava gibi su gibi
yüreğimin atışı
kanımın uğultusu
        gibi derinden duyup
            yaşıyorum etimde
sokak kıpır kıpır
        sofra tedirgin
birşeyler dolaşıyor elime ayağıma
    irkilip ürperiyor elim ayağım
art odalar bütünbütüne dolu
art odalar tıklım tıklım
dönülecek yer kalmamış art odalarda
        art odalar ateş-barut

görüyorum
    birikiyor
duyuyorum
    birikiyor
bilirim de bildiremem
        yaşamak güzel
anlıyorum
    birikiyor
el çırparak izliyorum çocukça
suyun ağır ağır yükselişini

BU GÜNEŞLİ GÜNDE DE

1/

bana sen diyorsun ki
o taşa değme sakın
aralama o perdeyi
o dalı ırgalama
mıncıklama o konuyu
onu bırak şunu al
onu değil ötekini
hayır ona dokunma
elleme sakın şunu
bana sen diyorsun ki
yürümek *okey*
yürüyüşmek *no*
kol sallamak *yes*
kol sallaşmak *nayn*
solo şarkı *okey*
koro türkü *no*
pikapa *okey*
kitaba *nayn*

bana sen diyorsun ki
caddeler açtırdım gelip geçmeğe
çarşılar donattım gezip görmeğe
vitrinler bezettim durup bakmağa
yürüsene lan oğlum
gezsene çarşıları
imrensene vitrinlere lan oğlum
bana sen diyorsun ki
işte çayır işte top
tepişsenize
işte bar işte disko
tepinsenize
bakma öyle aval aval yüzüme
al kızını delikanlım/götür teyzene
teyzen izin vermezse el şakasına
uzanıver annene

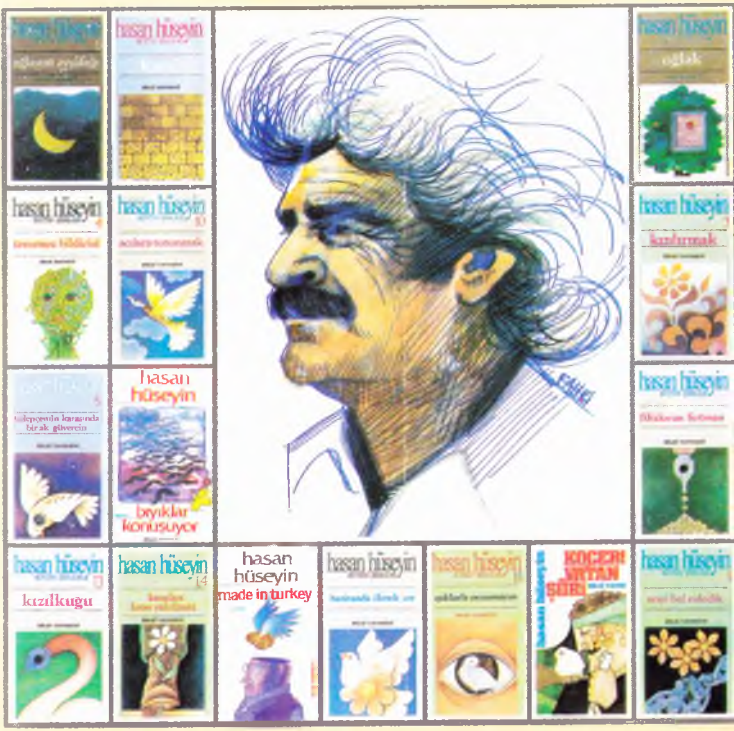
bak ne güzel yerler açtım ben sana
kahvehane birahane taverna
poker briç bezik oyna
bilmiyorsan satranç rulet
    vur tavlanın kıçına
yiyip içip eğlenin
        eğlenin be çocuklar
dua edin bu günleri verene
inanmayın bize kötü diyene
kâğıtsa işte kâğıt/evlâdım
baskıysa işte baskı
hem rotatif hem ofset
nişan nikâh düğün dernek sünnet münnet
                                [kartvizit
sümkürün isterseniz
        isterseniz silinin
boşverin çağdaşlığa çağdaş düzeye
muasır medeniyetse
        muasır medeniyet
gerisi vızıt mızıt

2/

ya ben sana ne diyeyim ey hırtlambolos
ne diyeyim bu güneşli bu güzel günde sana
gömütlük mü burası
    buluntular müzesi mi ne yâni?
korkuyorsan
    yaygara ne
korkmuyorsan
    yaygara ne?
gel benimle
çık sokağa
kaldır küflü alnını bahar şarkılarına
            dağılsın korkuların
senin küflü duvarında o eski saat
    benimse yüreğimden bahar selleri
bu güneşli günde de bu aptalca pazarlık
olmaz ki hırtlambolos
            olmaz ki be babalık!

HASAN HÜSEYİN/BÜTÜN ŞİİRLERİ

1. Acıyı Bal Eyledik
2. Oğlak
3. Kızılırmak
4. Temmuz Bildirisi
5. Kelepçemin Karasında Bir Ak Güvercin
6. Ağlasun Ayşafağı
7. Koçero Vatan Şiiri
8. Haziranda Ölmek Zor
9. Filizkıran Fırtınası
10. Acılara Tutunmak
11. Işıklarla Oynamayın
12. Kavel
13. Kızılkuğu
14. Kandan Kına Yakılmaz
15. Tohumlar Tuz İçinde

Beşinci Basım

ISBN 975-494-017-7
88. 06. Y. 0105. 0055